REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.

Scrisorî nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și la următórele Birourî de anunciurî:
In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppeliks Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicărî mai dese după tarifă și învoială.

RECLAME pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(Număr de Duminecă 6)

„GAZETA“ iese în fiăcare di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francî, pe șése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francî.

Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Têrgul Inului Nr. 30, etagiul I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 28.—Anul LXIII. Brașov, Duminecă 6 (18) Februarie. 1900.

Prigonirea junimei nóstre.

Décă cineva voesce sĕ aibă o probă, o dovadă pentru aceea cum este tractat un popor, pe care vitrega sórte l'a adus într'o stare asuprită, așa că în tóte împrejurările vieții publice el este guvernat de ómenî streinî de el, fără simț pentru binele și fericirea luî, ba chiar dușmanî declarațî ai înaintării și desvoltării sale firescî, — atuncî n'are decât sĕ privéscă la junimea luî, sĕ-i cunóscă și sĕ studieze de aprópe sórtea ei.

Inzadar vorbesce ministru-președinte unguresc de tratare egală a tuturor cetățenilor fără deosebire de neam, lege și clasă; în zadar afirmă, că guvernul nu vré sĕ asuprescă pe nimenî, ci voesce, ca fiă-care cetățean sĕ fiă scutit în dreptul luî. Aceste tóte sunt vorbe góle, o cójă lustruită cu lustru fals, fără símbure. Cine mai póte vorbi de tratare dréptă acolo, unde junimea unuî popor întreg nu-șî mai află nicî o stare liniștită, nicî în școlî, nicî la academii și universitățî, unde se vede prigonită în tóte mișcările ei de firéscă desvoltare, unde cu tótă străduința, cu tot talentul și cu tótă lealitatea ei, nu póte ajunge la nimic, fiindu-i închise înaintea nasuluî tóte ușile carierelor, ce trebue sĕ fiă deschise tuturor celor cu rîvnă de înaintare, spre folosul poporațiuneî și al țĕrii?

Intr'o asemenea stare durerósă de prigonire se află de decî de anî junimea poporuluî român bâștinaș din Transilvania, Bănat și Țéra-ungurescă. Istoria va documenta odată din înse-șî pățaniile tinerimeî nóstre cruda asuprire, ce trebue s'o îndure elementul român în acest stat.

Ca sĕ nu mergem mai departe, începênd numai dela rĕscóla universitarilor maghiarî din Clușiu în contra colegilor lor românî în 1884, când aceștia au trebuit sĕ sufere așa de mult pentru credința ce au manifestat'o față cu națiunea lor și cu causa ei dréptă, n'avem sĕ înregistrăm decât un lung șir de persecuțiune a junimeî nóstre naționaliste — și har Domnuluî, că altă junime nicî nu avem, decât naționalistă — în școle române și streine, la academiile și universitățile ungurescî și pretutindenî până și în viața socială și chiar și cea familiară.

Și ce însemnéză acéstă nemilósă prigonire, décă nu tendința hotărîtă de a sugruma în mijlocul nostru încolțirea și înflorirea simțuluî național românesc și de a nimici astfel speranța și viitorul poporuluî nostru?

De când e lumea junimea unuî popor consciu de sine a nutrit în inima sa un ideal, care nu póte fi strein, ci numai idealul propriuluî popor. S'au făcut și se fac de rîs însĕ pentru tóte timpurile șoviniștiî ungurî, când în îngâmfarea și trufia lor pretind ca lumea sĕ se întórcă cu fundul în sus și ca tinerii odrăslițî din vița vitejilor, carî au băgat în spaimă semiluna, când era mai puternică, și carî au sciut sĕ móră pentru libertatea lor sub Horia și Iancu, sĕ-șî îmbrace și desbrace idealurile, ca magnații ungurî fracurile și magyarcele lor.

Marele politician ungur de adî, care stă în fruntea guvernuluî, asigură sĕrbătoresce, că nu vré sĕ se folosĕscă de forță față cu naționalitățile. Și în acelașî timp se petrece într'un orășel istoric din Ardeal un act judecătoresc, care dă pe față, că sub regimul unguresc nicî astădî încă n'a încetat sistemul inchisițiunei, care nicî libertatea cugetării și a consciinții nu o lasă neviolată.

Procesul celor trei tinerî universitarî—carî au sĕvêrșit un act de pietate din cele mai nobile față cu memoria unuî mare bărbat al națiunei lor, — numai de curênd insultată și pângărită de-un slușbaș nevoiaș, lipsit de simțul demnității și al datorieî sale — și condamnarea lor cu pedepse atât de aspre, ridică și va ridica cea mai mare acusațiune în contra sistemuluî de guvernare, care numai prin persecuțiunea cugetelor și a simțirilor celor de alt neam, numai prin terorisarea junimeî se póte susține.

Zadarnice sforțărî! Căcî de când lumea unde a fost inima junimeî, a fost și spiritul viitoruluî.

Procesul dela Baia de Criș

pentru cununa de pe mormêntul luî Iancu.

Mercurî s'a pertractat în Baia de Criș procesul unic în felul sĕu, ce a fost intentat celor trei tinerî universitarî românî din Clușiŭ, carî au depus la Țebea o cunună pe mormêntul mareluî nostru erou Avram Iancu și au ținut două discursurî.

Procesul de astă-dată nu s'a mai intentat sub cuvêntul obicînuit de „agitațiă contra națiuneî maghiare,“ ci, pentru ca sĕ se facă și mai de rîs, adversarii au născocit ca motiv al persecuțiuneî *„agitația în contra religieî“* și causații au fost osîndițî greu, măcar că în tot decursul procesuluî nu s'a putut constata nicî cea mai mică umbră de vre-o „agitațiune în contra religieî“, séu în contra orî și cuî, ci din tóte mărturisirile s'a vĕdut, că nimic alt-ceva nu s'a întêmplat, decât că o cunună s'a depus pe mormêntul erouluî nostru nemuritor, ér în biserică spre cea mai mare mulțumire a poporuluî și cu învoirea preotuluî s'a ținut o vorbire, în care s'a arătat, că Iancu a luptat și pentru biserică. S'a mai cântat la mormênt „Deștéptă-te Române“ și s'a ținut încă un discurs demn și neprovocător, alt-ceva nimic.

Astfel stând lucrul, tótă lumea era curiósă sĕ vadă, cum și de unde va sci scóte judecătorul *Bigner* Joszef și procurorul *Nogal* Karoly „agitațiune în contra religieî“. S'au și adunat mulțime mare de ómenî nu numai din Brad, de unde se afla de față tótă inteligența română și maghiara, ci și din jur, nelipsind nicî țĕranii. Erau și multe dame, cum și doi diariștî ungurî din Pesta.

Acusațî erau studenții, d-nii: George **Novacoviciu**, care avea ca apĕrator pe d-l advocat din Deva Francisc **Hossu-Lungin**; Coriolan **Steer**, al căruî apărător era d-l advocat Teodor **Pop** din Baia de Criș, și Ioan **Scurtu**, pe care-l apăra d-l Dr. St. **Pop** advocat în Arad.

Acusații toțî s'au purtat fórte brav. Dela început au declarat cu toții, că deși sciu unguresce, voesc sĕ se folosĕscă de limba lor și de aceea vor vorbi *românesce*, precum au și vorbit. La ascultare fiă-care a spus adevĕrul curat și fără sĕ fi venit cât mai puțin în contradicere.

Tot atât de curat și bărbătesce șî au făcut depunerile lor și martorii. A fost ascultat ca martor preotul din Țebea I. *Tisu*, învĕțătorul *Jurca* din Țebea, cantorul *Trifan* Petru, țĕranul Vas. *Trifan* și încă doi țĕranî. Pentru ca sĕ cunóscem gradul de cultură al judecătoruluî Bigner, despre care se dice, că ar fi jidan, vom aminti, că la rĕspunsul dat de țĕranul V. Trifan, cum că în biserică nu s'a întêmplat nimic, acest judecător strigă ca'un turbat: „Mințî, me!“ Atuncî toțî apĕrătorii s'au ridicat și au protestat în contra acesteî purtărî nedemne.

Décă e vorba de „minciună“, apoi au „mințit“ acusatorii, căcî deși pertractarea a durat o di întrégă nicî o vină în sarcina acusaților nu s'a putut constata. Cu tóte acestea **toțî trei acusații au fost osêndițî la câte 6 sĕptĕmânî închisóre și 150 cor. amendă.** Apĕrătorii au anunțat recurs contra sentinței.

Așa se face pentru noi Românii dreptatea sub guvernul cel poreclit blând al luî Szell!

Jubileul Metropolitului Mihalyi.

Mercurî, în diua Intimpinăreî Domnuluî 2 (14) Februarie a. c., s'au împlinit două decî și cincî de anî, de când Inalt Prea Sânția Sa Metropolitul *Dr. Victor Mihalyi* dela Blașiŭ a fost hirotonit de episcop. Din aceștia, 20 i-a petrecut ca episcop al diecesei Lugoșuluî, ér cincî ca Metropolit al Archidiecesei române unite de Alba-Iulia și Făgăraș.

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Indurare.

Dedic aceste triste amintirî din copilărie țĕranuluî nostru, ca semn de recunoscință și de dragoste nemĕsurată de fiu.

....—Irino fă! te aștept desară în fundul grădineî... Sĕ vii! Mâne plec cu rĕcruții.

— Viu... Da pe unde ai întrat în ogradă, Gheorghe?

— Am sărit gardul prin fundul grădineî.

— Vorbesce mai încet sĕ nu te audă mama din casă.

— Nu stau mult, Irino;... mĕ grăbesc; am trebă; am venit numai sĕ te întreb ceva.

— Ce-i?

...— Da ce, Irino, tatăl-tĕu s'a băgat la curte?

L'am vĕdut, ducêndu-se cu grecu la Galațî. Sĕ-l fi vĕdut cum se fudulea în haine de vizitiu!

— Ei da! Și mama s'a sfădit cu el, că de-acu tótă greutatea câmpuluî o sĕ cadă pe spetele eî și ale mele.

— Da-i adevĕrat, Irino, că și tu vreî sĕ...?

— Ĕsă mama din casă,... fugî!

— Da sĕ vii!

Irina îî făcu semn din mână și din cap că: da! Sĕ audi o pîrîitură de gard și o săritură peste șanțu din afara garduluî. Gheorghe se depărta, furișindu-se și cotind printre vitele, carî se întorceau a lene dela păscut.

Mama Zoița sĕ arătă în pragul ușeî din afară.

— Da par'că audiiŭ vorbă?... Cine-a fost Irino?

— Nimenî, mamă. Ionel ciobănelul se întorcea cu caprele dela păscut și l'am întrebat, decă vine și capra nóstră.

Se făcu un moment tăcere.

...— Uite, mamă; ér se 'nouréză. De câte-orî a fost vreme rea, din partea ceea veneau norii. Vedî?... De colo, de după délul din față, în dreptul curțiî boerescî.

Mama Zoița, rădimată de stilpu din capĕtul prispeî, privesce, dusă pe gândurî, înspre partea în care-i arată Irina.

— Așa-i, fată-hăi! Par'că s'a schimbat lumea. Par'că era altfel — mai bine — pe vremea când eram și eu de séma ta!... Da acu, nicî nu-i vara vară, nicî iarna iarnă! Ia nisce pĕcate! Tot satu muncim în săc. Par'că-i un făcut! Nu sicu..... Mi-aduc aminte, că altă-dată, pe vremea asta, era culesul păpușoilor; și ce veselie mai era!

Ĕcă intrăm în tómnă și păpușoii n'au dat nicî în ținte. De ai noștri, nicî nu mai tragem nădejde; ia nisce chircĭturî. De ne-am alege măcar cu hlujanii pentru vite.

Ce-o fi?... nu sciu și pace!...

Irina, ascultând, urmărea cu ochii norii, ce se adunau din ce în ce mai deșî deasupra văii satuluî.

— Uite, mamă, vedî?... Norii vin tot din partea ceea;... iaca'șa... și încongiură satul, despre pădure.

Mama Zoița rĕmase tăcută și posomorîtă, privind rotocólele de norî, ce năvăliau despre zarea déluluî din față, pe deasupra curțiî boerescî. Mormonea încet: Ce-o fi,... nu sciu, și pace!

Irina strînge surcele, și vrĕscurî de pe lângă gard. Un vênt rece, prevestitor de vreme rea sĕ întinde pe tótă valea satuluî.

— Ia grăbesce, Irino, de fă focul și pune de mămăligă; că uite, a înoptat de tot. Sĕ strîngî și țolele cele de pe gard, că póte sĕ plouă la nópte. Da cine vine pe pórtă, Irino? Ia uită-te, că eu nu vĕd bine.

— Mama Paraschiva!

— Ei, sĕrmana! I-a luat pe Gheorghe în miliția.

— Ci-că plécă mâne Gheorghe.

— Ce mai pĕcate și cu miliția asta!

Despre pórtă venea o femeiă înaltă și uscățivă, cu picióre grele și negre, par'că era o momie.

— Bună-vremea, cumĕtră Zoiță!

— Mulțumim, Paraschivo! Ce mai veste?

— Iea rĕu de tot, cumĕtră, Gheorghe plécă mâne cu rĕcruții.

Vorbele Paraschiveî sĕ 'necau într'un plâns înăbușit.

— Rĕmân singură pe lume, fără nicî un ajutor! De când omul meu o murit, Dumnedeu sĕ-l ierte, Gheorghe îmî era sprijinul. Acu sĕ duce și el. L'oiu vedea de-acum?... Nu sciu!

Zoița încercă sĕ-i dea curaj, dér înzadar: lacrimile Paraschiveî o dovediră și pe ea. Plângeau amêndouĕ.

Ḑiua acésta jubilară a fost serbată în tótă Archidiecesa prin serviciurî devine festive în biserici. Culmea serbărilor însĕ au fost la Blaşiŭ. Aci s'a făcut tot ce numai s'a putut pentru preamărirea ḑilei. Incă Marţî séra, în preséra jubileului, un imposant conduct, compus din tinerimea de ambele sexe ale tuturor scólelor din Blaşiŭ, cu musica pompierilor în frunte, în „Marşul lui Mihaiŭ" şi între puternice urărî de „Trăéscă Metropolitul" încungiură piaţa şi ajunse în fine în curtea residenţei metropolitane. Aci se afla orchestra studenţilor şi mulţime de lume, care făcù marî şi entusiaste ovaţiunî archiereului.

Aci d-nul profesor Alexiu *Viciu* rostì un însufleţit discurs în care — după ce prevede, că lupte grele şi norî grei se ridică pe orisont şi vijelióse furtune asupra bisericei, esclamă: „Insĕ viu e Domnul, că Naia guvernată, înţelepţesce condusă, cu mână tare şi cu braţ înalt, luminată de măreţ far din Sionul românesc, eşi-va învingătóre din tóte uraganele şi fericesce va ajunge în port. Fiă-ţî isbânḑile, precum Ţi-'i numele!"

La acest discurs a rĕspuns metropolitul, mulţumind şi dând sfaturî tinerimei. Corul cântà un imn ocasional şi cu asta conductul s'a depărtat.

In diminéţa următóre, tot Blaşiul era îmbrăcat în haine de sĕrbătóre şi printre Blăşenî mulţime de credincioşî de pe la sate şi chiar óspeţî din oraşe îndepărtate. Serbările au culminat în pomposul serviciu dumneḑeesc, ce s'a oficiat în marea şi frumósa biserică catedrală prin însu-şî Metropolitul jubilar, însoţit de 7 canonicî şi alţî dece preoţî şi doi diaconî, toţî în strălucit ornat bisericesc.

Cântările au fost esecutate parte de profesorii de cant *Ionaşiu* şi *Papiu*, parte de corul d-lui profesor de musică Iacob *Mureşianu*. Acest cor a stors şi de astădată admiraţiunea tuturor. Cu deosebire cântarea Pricesnei „*Ochiul inimei mele*", composiţiă a d-lui Mureşianu, esecutată de un cor de copii, altul bărbătesc şi altul mixt, la olaltă 150 persóne, a produs emoţiune adêncă şi a mişcat tóte inimele.

După liturgiă au urmat felicitările. In fruntea celor ce au felicitat pe jubilar a fost P. S. Sa episcopul Lugoşului Dr. Radu, apoi mulţime de deputaţiunî şi priviţî.

A urmat, în fine, banchetul, dat la curtea metropolitană, unde s'au ţinut toaste numĕróse.

*

Pastorala jubilară.

Din incidentul jubileului de 25 de anî al hirotonirei întru episcop, I. P. S. Sa Metropolitul Dr. Victor *Mihaly* a adresat clerului şi poporului credincios al archidiecesei de Alba-Iulia şi Făgăraş o pastorală lungă, scrisă aprópe tótă în citaţiunî din S ta Sprriptură.

Pastorala începe, reamintind credincioşilor învĕţăturile, sfaturile şi îndemnările spre tóte cele bune şi de folos, ce le-au primit credincioşii din apropiere şi din depărtare orî de câte-orî s'au adresat către Scaunul archiepiscopesc în persónă, orî în scris.

Amintesce apoi ḑiua de 2 (14) Febr. 1875, când a fost chirotonit de episcop al Lugoşului prin fostul archiepiscop şi Metropolit Vancea, însoţit de episcopii Ioan Olteanu al Oradiei-marî şi Michail Pavel pe atuncî episcop al Gherlei. „Décă ne tragem séma, cum am petrecut acest pătrar de veac în scaunul archieresc, inima nóstră", se ḑice în pastorală, „se strînge de îngrijire adêncă faţă de rĕspunderea nemărginită a chiămării înalte"...

Vorbesce apoi despre preoţî şi chiămarea lor. „Lauda bisericei", ḑice, „şi însă-şî mântuirea de vecî a popórelor în mare mĕsură se razimă în preoţi cei ce-şî păzesc bine diregătoria". Arată apoi, cum au preoţii sĕ-şî păzéscă bine diregătoria lor şi continuă: „Rogu-vĕ Veneraţî în Christos Fraţî! sĕ nu vĕ întristaţî, nicî sĕ slăbiţî din inimă, pentru-că cuvêntările vóstre cele sacre şi mijlócele celelalte ale apostolatului, carî le întrebuinţaţî amĕsurat zelului vostru pastoral, nu-şî dau róda dorită; sĕ nu vĕ văetaţî, ḑicênd, cât de puţinî îşî îndréptă viaţa? cât de puţinî şi rarî sunt carî perseveréză în bine? Socotescî, ne spune S. Augustin, că Fiiul lui Dumneḑeu a predicat singur învĕţăceilor, séu a cuvênta numai către aceia, carî erau sĕ crédă întrênsul? Vedem-ul, că a predicat şi inimicilor sĕi, măcar că aceia nu veniau către dênsul, de cât sĕ-l clevetéscă"...

In partea din urmă se adreséză către credincioşî peste tot: Rogu-vĕ cu deadinsul sĕ staţî şi sĕ ţineţî tradiţiunile, carî aţî învĕţat dela marii voştri. „Sĕ iubiţî pe preoţii lui Dumneḑeu, că prietinî bunî sunt lui şi pentru lume se rógă"...

Rogu-vĕ mai departe „pace sĕ aveţî între voi", sciind voi bine, că prin spiritul de cértă „voi înşi-vĕ faceţî strîmbătate, şi aduce-ţî pagubă şi mai vêrtos fraţilor."

Rugămu-vĕ pe voi Fraţilor: „sfătuiţî pe cei fără de rênduială, mângăiaţî pe cei puţinî la suflet, sprijiniţî pe cei neputincioşî, fiţî îndelung răbdătorî spre toţî". Eră aceste poruncî apostolice nu le puteţî împlini, până când în comunele bisericescî nu vĕ strîngeţî şirurile în mod ca acela, cât fiesce-care dintre cei fără de rênduială, dintre cei neputincioşî şi dintre puţinî la suflet se simţéscă facerea de bine a charităţii vóstre; şi nimenea sĕ nu sĕ pótă cu dreptul plânge, că este lipsit de îngrijirea ce biserica póte sĕ i-o întindă.

Voue tuturor, carî v'aţî învrednicit a sta în fruntea comunelor nóstre bisericescî, nu vĕ pot lega din destul la inimă ca sĕ purtaţî grijă după cuvenință de şcólele nóstre poporalî, de-óre-ce „sciut este, că de la instrucţiunea bună şi religiósă a tineretului atêrnă în cea mai mare parte nu numai fericirea familiilor, ci chiar şi cea a statului. Nicî sĕ priviţî vre-o silinţă şi diliginţă aşa de mare, cât sĕ nu se pótă deprinde încă şi mai mare, ca şcólele aceste sĕ se desvólte din ḑi în ḑi tot mai bine."

Revista politică.

Mult sgomot s'a făcut sĕptĕmâna acésta în jurul vorbirii, ce a ţinut'o ministru-preşedinte Szell în **cestiunea naţionalităţilor**. Tóte gazetele ungurescî s'au ocupat de ea şi tóte, afară dór de una două, au adus laude ministrului pentru modul cum a sciut el sĕ esprime în cuvinte bine sunătóre principiile şi direcţia politicei sale naţionale, care, ḑic ele, este dela rădĕcină unguréscă şi numai ungurésca şi cu ajutorul căreia speră şoviniştii, că vor face se amuţéscă glasurile de nemulţămire ale celor asupriţî. Mult li au plăcut şoviniştilor, că Szell a vorbit tot numai de „ideia de stat maghiar", de „naţiune maghiară unitară" şi de „construirea statului naţional maghiar", tot atâtea visurî dulcî şi ademenitóre, pentru a căror realisare se mişcă aḑî tóte pietrile şi se pun tóte sforţările din partea guvernanţilor ungurî. Şi li-au mai plăcut, că Szell a ḑis, că politica lui nu se abate, în privinţa acésta, dela politica guvernelor ungurescî premergĕtóre, ba în unele privinţe ar fi mai sigură de succes, întru cât guvernul de aḑî e mai „isteţ", mai „prevĕḑĕtor" şi mai „cu temeiŭ" cum s'ar ḑice. Au şi avut de ce sĕ se bucure şoviniştii, de óre-ce căpetenia stăpânirii n'a spus o vorbă bună la adresa naţionalităţilor, n'a arătat cu nimic mai multă prevenire şi n'a dat un semn măcar, din care s'ar pute conchide, că el ar fi mai drept şi mai echitabil faţă cu interesele de viaţă ale popórelor nemaghiare, decum au fost Banffy şi toţî ceilalţî înainte de el.

*

Cum-că politica naţională a guvernului Szell nu se deosibesce în fond faţă cu naţionalităţile de politica înaintaşilor sĕi, reiese lămurit şi din declaraţiunile, ce le-a făcut ministru-preşedinte în **cestiunea reformei electorale** şi a censului. Intr'una din şedinţele trecute ale dietei mai mulţî deputaţi, între carî Ugron, Kossuth şi alţii, au cerut sĕ se facă o nouă împărţélă a cercurilor electorale, sĕ se stabiléscă cens uniform, ba sĕ se întroducă chiar votul universal şi votarea după comune. Ministru-preşedinte Szell rĕspunḑênd oratorilor din oposiţiă a recunoscut şi el, că se impune o reformă electorală, dér e hotărît contra întroducerii votului universal, care, ḑise, ar fi *o mare primejdiă* pentru statul maghiar. A vrut sĕ facă alusiune la naţionalităţî, cărora décă li-se vor da drepturî electorale în sensul propus de Ugron, vor „primejdui" „statul maghiar unitar". Tot aşa ḑicea şi Banffy, când oposiţia din dietă aducea în discusiune reforma electorală.

*

Intr'aceea în dieta ungară se continuă desbaterile budgetare. In şedinţa de alaltăerî, la desbaterea budgetului *ministeriului de interne* s'a vorbit mult despre **reforma administraţiei**. Au vorbit la cestiunea acésta mai mulţî. Toţî au cerut, sĕ se reformeze administraţia aşa, încât folóse sĕ tragă din ea numai şi numai „naţiunea maghiară"; administraţia trebue reformată pe „base naţionale maghiare", căcî, ḑic ei, în ţéra acésta o singură naţiune esistă şi are drept de a esista: „naţiunea maghiară". Ba un grof ungur a ḑis, că nicî rasse de popóre nu sunt altele în Ungaria, decât „rassa maghiară". A vorbit apoi şi Komjathy éră şî despre *cestiunea naţionalităţilor*, ocupându-se în special cu băncile româneşcî.

*

Scim, că în mult discutata cestiune a **rentei şcólelor** *române din Braşov* când cu interpelarea lui *Komjathy*, acesta a atacat aspru pe ministru preşedinte *Szell* şi politica lui.

Şi în **camera română** a fost atacat guvernul de către liberalî, că n'a dat o soluţiune bună afacerii rentei. Proiectul de lege privitor la rentă a fost discutat aḑî sĕptĕmână în camera română şi după o discusiune destul de înfocată, la care au luat parte ca vorbitorî principalî d-l Ionel Brătianu din opositia liberală, d-l B. Delavrancea din majoritate, şi miniştri I. Lahovari şi Take Ionescu, camera a votat legea cu 89 voturî contra 4. Ministrului Take Ionescu i-s'au făcut, după terminarea vorbirei sale, marî ovaţiunî în cameră. Şi şeful constituţionalilor (junimiştilor) oposanţî d-l P. P. Carp l'a felicitat dându-i mâna.

*

După lungî şi înfocate desbaterî **congresul catolic unguresc** pen-

---

Nisce picăturî de plóiă măruntă şi recî cu gheţă le îndemnară sĕ între în casă.

Irina înaintea vetrei, pădind ceaunul cu mămăligă, se ţinea şi ea cât putea, sĕ nu isbucnéscă de plâns. Era însĕ neliniştită. Óre de ce Gheorghe i-a dis mânios: Da-i adevĕrat, Irină, că şi tu vrei?... Adecă ce sĕ vreau?... Că tata s'a băgat la curte!... Da ce-s eu vinovată? Tot satu vorbesce rĕu de Conu Ieni, de grecu cela. Ḑice, că nu se mai isprăvesce judecata ceea. Acu, tot satu ci-c'o sĕ mérgă la judecată. Gheorghe are ciudă pe grecu. Cică i-a luat pămêntul, care 'i venia dela tată-sĕu. O sĕ-l vĕd acuşî, o sĕ-mî spue el!

...Óre ce o fi audit?... Trebue sĕ fi venit în fundul grădinei. M'o fi aşteptând póte....

Imboldită de gândurile acestea, Irina se grăbia sĕ isprăvéscă cât mai repede masa.

— Sĕ guştî cu noi astă-séră, cumĕtră Paraschivo, dicea Zoiţa; că suntem singure. Omul meu, ştii, a plecat cu boeru la Galaţî.

— Mulţumim.

In tot timpul mesei, neliniştea Irinei crescea din ce în ce mai tare. M'o fi aşteptând, îşî dicea mereu în gând. Óre de ce era mănios?

După masă, Zoiţa şi Paraschiva, cu feţele galbene şi sbîrcite, cu ochii şi nasurile roşii de plâns, s'au mai potolit. Vorbiau încet şi cam pe ascuns, sĕ nu audă Irina.

In camera de alăturî, Irina căuta în lada ei de zestre. Audî crâmpeie de fraze:

— Că, ḑĕu, cumĕtră Zoiţo, dicea Paraschiva, lui Gheorghe 'i-e dragă Irina! De câte-orî m'a rugat ca sĕ viu sĕ ţi-o cer.

— Déc'o vrea fata... Eu de, Paraschivo, ce sĕ dic! Gheorghe-i băiat vrednic.

George dice, că Irina vrea!

Apoi décă Ghegorghe plecă în miliţiă!

— Déc'o fi ş'o fi, apoi când s'o întórce de acolo.

— Da ce umbli acolo, în ladă, Irino?

— Ia-mî caut un tulpan, mamă. Credeam că l'am prăpădit.

Irina scóse, pe ascuns din ladă, un inel, şi o basma cusută frumos. Le puse în sîn şi plecà, spunênd mă-sei, că se duce la alde Gherghina, că-i clacă.

* * *

— Aicî, Irino!

— Ai venit de mult, Gheorghe?

— Écă acu săriiŭ pîrleazu.

— Hai, Gheorghe, sĕ ne aşedăm sub nuc, că par'că burează.

Amêndoi, aşedaţî sub craca cea mai désă a nucului, rĕmân un moment tăcuţi. Norii se frămêntau mânioşî pe de-asupra văii satului, aruncând din când în când săgeţî de fulgere şi un huruit înăbuşit, carî se perdeau departe în văzduh. Irina, cuprinsă ca de frigurî, rupse tăcerea:

— De-acu când te-oiŭ mai vedea, Gheorghe?...

Numai în ciuda Mariţei, aşî fi vrut sĕ ne luăm înainte de a pleca în miliţiă; că ea s'a lăudat peste tot locul, că ai s'o iei pe dênsa.

— Ei, s'o iau pe dênsa! Da nu i-am spus, că nu vreau? De ce-a batjocorit pe mama. I-a dis, că umblă tótă diua cu calicitu prin sat; par'că eu-s nevolnic, nu muncesc.

— Da nu scii, Gheorghe!

— Ce?

— Mama Paraschiva e la noi. Stă de vorbă cu mama. Am tras cu urechia la ce vorbiau. I-a spus, că ai rugat'o tu sé mĕ céră. Mama nu se împotrivesce. Dac'o fi ş'o fi, apoi când te-ai întórce de acolo. N'ai sĕ mĕ uiţî, Gheorghe! Arde-o-ar focu de miliţiă!

Vorbele Irinei erau întretăiate de un plâns înăbuşit. Ea scóse din sîn basmaua cusută frumos, inelul şi i-le întinse. Lui Gheorghe i-se părea că un nod îi îneca suflarea. Inghiţea mereu în sec, ţinêndu-se cât putea sĕ nu plângă şi el; îi era ruşine de faţă cu Irina.

— Ei, lasă, Irino, nu mai plânge! N'o sĕ mor dór în miliţiă; o sĕ mĕ întorc degrabă.

Pe Irina o podidì plânsul şi mai tare. Gheorghe o mai potolesce cu un sărutat. Scóse inelul din degetul lui, îl trecù în degetul Irinei, puse pe al Irinei în degetul lui, ér basmaua o vîrî în sîn.

— Ei, Gheorghe, déc'ar fi fost sĕ te mai adăste încă un an, ne-am fi luat.

— Ei, ne-am fi luat noi şi până acuma; da tată-tĕu s'o făcut că nu aude, când i-a dis mama odată. Vedî tu, Irino, moş Vasile o făcut rĕu, că s'o băgat vizitiu la curte. Grecu dracului, ne-a sĕrăcit pe toţî. Pămêntul care-mî venia dela tata, ştii, de lângă rediu, el ni-l'a luat. A încurcat pe bietu tata în datorii, că nu s'a mai putut

tru autonomiă, **a fost amânat.** Luni s'a făcut votarea şi s'a primit propunerea lui Horanszky, ca congresul sĕ se amâne până când comisiunea de 27 va fi sfirşit tratările cu guvernul şi episcopii catolici şi pe basa resultatului acestor tratări sĕ se facă schimbări în proiectul de statut, care apoi sĕ fiă din nou pus în desbatere, după-ce Congresul va fi érăşi întrunit. Până la o nouă întrunire, va mai trece de sigur multă vreme.

*

In cealaltă parte a monarchiei, în **Austria**, starea lucrurilor dinnăuntru nu vrea sĕ se mai îndrepteze. Sunt dece dile de când s'a întrunit conferenţa compusă din ómenii de încredere ai Cehilor şi Germanilor din Boemia şi Moravia, pentru a încerca o înţelegere şi o împăcare între aceste două popóre. Guvernul Koerber, care a pus la cale acéstă *conferenţă de înţelegere*, a trebuit sĕ promită, mai ales la cererea Germanilor, că va face sĕ fiă conchemat încă în luna curentă parlamentul central. Şi în adevĕr „Reichsrath“-ul a şi fost conchemat pe diua de 22 Februarie a. c.

Speranţele, că de astă-dată „Reichsrath“-ul va pute sĕ lucreze în linişte, ca sĕ se delăture starea încurcată de adi şi sĕ se pótă încheia în mod constituţional pactul cu Ungaria, le nimicesce încă de pe acum diarul conducĕtor al Cehilor „Narodni Listy“. Acest diar anunţă adecă, că **Cehii** vor continua **obstrucţiunea** în parlament până atunci, până când nu vor primi satisfacţiune pentru ordonanţele de limbă. Retragerea cabinetului Clary nu li-a fost satisfacţiune de-ajuns. Diarul cehic prevestesce, că conferenţele de înţelegere se vor termina iute, după întrunirea parlamentului fără resultat In „Reichsrath“ Cehii vor face obstrucţiune şi ei cred, că le va succede din nou a zădărnici activitatea parlamentului, deşi vor da de astădată de mai mari greutăţi. In fine, dice, nu va rĕmâné alta decât a amâna érăşi „Reichsrath“-ul şi a guverna cu § ul 14, conchemând *dietele provinciale* pentru a resolva afacerile cele mai urgente. — Décă s'ar petrece lucrurile aşa, cum predice fóia cehică, atunci putem şi noi prevesti, că nu se va alege nimic din tot pactul şi că în Austria va începe o eră absolutistă cu diete, care va pregăti o stare de lucruri cu totul deosebită de cea de adi.

*

In sînul fraţilor noştri români din **Bucovina** s'au petrecut sĕptĕmâna acésta momente însemnate. Luni, în 12 Februarie n., s'a ţinut în Cernăuţi o *conferenţă a deputaţilor români* din parlamentul din Viena şi din dieta provincială, la care, afară de baronul Vasilco, care este absent din ţéră, au participat toţi deputaţii. In discusiunile urmate cu acea ocasiune, s'a constatat cu indignare stările de lucruri ne mai suportabile, create de volnica procedere a presidentului ţĕrii br. Bourguignon, şi s'a reoglindat adénca amărăciune de care e pĕtruns poporul român din Bucovina în faţa isprăvilor numitului president. La urmă s'a votat unanim o resoluţiune, ce s'a adresat ministrului preşedinte austriac în Viena, în care se arată, că delegaţii români bucovineni salută călduros acţiunea guvernului central în interesul păcii naţionale şi a restabilirii funcţionării parlamentului; se declară gata a sprigini guvernul în acésta lucrare, însĕ îşi esprimă convingerea, că acţiunea guvernului numai atunci va fi încoronată de succes, când în tóte ţĕrile şi regatele se va avé în vedere aceeaşi ţintă a egalei îndreptăţiri naţionale, culturale şi economice.

Inainte cu vr'o două dile de conferenţa acésta, br. Bourguignon a sĕvĕrşit o nouă volnicià, care a produs mare indignare între Români. In mod volnic şi despotic s'a amestecat până şi în afacerea balului „Junimei“ din Cernăuţi, la care bal comitetul arangiator nu învitase pe un favorit al baronului.

Drept rĕsbunare acesta a cerut dela membrul din comitet d-l Dr. N. cav. de Flondor, ca séu sĕ învite pe favoritul aceluia la bal, ori de nu va porni cercetare. D-l Flondor, care era şi funcţionar, a dimisionat imediat din postul, ce-l avea la guvernul ţĕrii. Faptul acesta a revoltat cu drept cuvĕnt pe toţi Românii.

*

In strĕinătate fac mare svon tendinţele de cucerire, ce de un timp încóce le arată **Rusia în Afganistan.** Mai mult ca toţi, Englesii sunt speriaţi de paşii ce-i face Rusia. Fóia englesă „Times“ publică în privinţa acésta un articul, în care dice, că gândurile Rusiei nu sunt curate. Ea are concentraţi la graniţa persiană 20,000 de ómeni, cari în tot momentul aştéptă ordinul, de a întra în Herat. „Times“ dice, că Anglia trebue sĕ fiă gata a-şi apĕra interesele în golful persic şi a şi-le apĕra în Persia contra lumei întregi.

Dér nu numai în Persia, ci şi în **Sudan** şi aprópe pretutindeni unde **Anglia** are colonii şi posesiuni, se mişcă aşa dicĕnd pămĕntul sub colosul britic. Multe grijĭ 'i face Angliei rĕscóla indigenilor din **Egipet** contra domniei englese. Ba Anglia are de a face acum şi cu *Menelik* din **Abisinia**, care de când cu victoriile Burilor în Africa, se agită şi se pórtă cu gânduri rele faţă cu imperiul engles. S'ar părĕ, că toţi duşmanii Angliei şi-au ridicat capul împotriva ei, ameninţându-o cu pericul din tóte părţile.

SCIRILE DILEI.

— 5 (17) Februarie.

Cadou în semn de recunoscinţă. Dilele trecute s'a trimis deputatului din dieta provincială şi imperială, d-lui Schneider, pentru apĕrarea energica a causei Românilor în delegaţiuni, din partea studenţimii teologice, a altor universitari, precum şi din partea domnişórelor şi dómnelor române din Cernăuţi un cadou. El are forma de carte şi e fórte frumos lucrat de d-na Stela Bodnarescu. La adresa trimisă, precum cetim în „Patria“, d-l E. Schneider a rĕspuns cu următórea mulţumită trimisă d. Dimitrie Cărbune. „Mult stimate d-le! Frumósa adresă am primit'o. Vĕ rog sĕ esprimaţi donatórelor drăgălaşe şi donatorilor mulţumita mea cea mai cordială şi sĕ-i asiguraţi, că ţin de prima mea datoriă de a mĕ întrepune pentru naţiunile creştine. Cât ajung puterile mele slabe, totdéuna şi sigur voiu face acésta şi în ori-ce împrejurări ţin de misiunea mea cea mai săntă de a sta în ajutorul celor asupriţi. Nu perdeţi nădejdea în Dumnedeu şi în viitor, pentru-că *causa pentru care luptaţi, este o causă dréptă, ea este causa nobilei vóstre naţiuni, pe care cu acelaşi drept tot aşa de mult o iubiţi ca şi eu pe a mea. Sĕ trăiéscă Românii!* — Al D-vóstră sincer *E. Schneider* m. p.“

Reforme în organisaţia şcólelor de fete. Comitetul permanent al consiliului de instrucţiune regnicolar s'a ocupat în o şedinţă mai recentă cu două cestiuni importante: cu preparandiile învĕţătoresci şi cu planul studiilor pentru şcólele superióre de fete. Proiectul referitor la preparandiile învĕţătoresci a fost înaintat ministeriului de instrucţiune publică. Planul studiilor pentru şcólele superióre de fete se basézã pe următórele principii: 1) Scóla superióră de fete este o şcólă medià, unitară, cu şése clase, care nu se razimă nici pe şcóla civilă, nici nu împrumută popularitatea delà gimnasiul de fete. 2) Ea e contemplată ca o şcólă, care sĕ satisfacă şi pretenţii mai înalte culturale, pe când şcóla civilă de aici înainte va avé sĕ urmărésca numai scopuri practice. 3) Şcóla superióră de fete e destinată pentru frecuentante, care fără de a voi sĕ facă mai târdiu studii universitare, vor avé sĕ priméscă o cultură cât de înaltă generală şi cultură de limbi. Cu realisarea acestui program se va termina şi opera de reformă a ministrului *Wlassics* în toţi ramii instrucţiunei şcolare. Prima veligă în lanţul acestor reforme, planul de studii al şcólelor medii e deja inactivat: reforma şcólelor civile e în stadiul desbaterilor ministeriale; a treia reformă, planul de studii pentru preparandiile învĕţătoresci e presentat deja ministrului. Planul referitor la reforma şcólelor superióre de fete se va efectui în câte-va luni.

Societatea de consum „Comóra“ din Sasca-montană, îşi va ţiné prima adunare generală în 5 Martie n. c. Din bilanţul, ce-l publicăm în partea din urmă, vedem cu bucuriă, că pe lângă tóte greutăţile, cu cari a avut a lupta în primul an, acéstă reuniune română de consum a realisat în anul prim un *profit curat de 993 coróne şi 52 bani.* După propunerile direcţiunei, din acéstă sumă 200 coróne se vor împărţi ca onorare, ér 793 cor. şi 50 bani se vor destina fondului de reservă. — Cu Dumnedeu înainte!

Vifore mari. Alaltăeri nóptea a fost în Paris un vifor colosal, care a pricinuit mari pagube. In urma viforului s'a întrerupt comunicaţia telegrafică cu Elveţia, Austro-Ungaria, Anglia, Spania, Portugalia, mai departe cu oraşele Strassburg şi Frankfurt şi cu 107 birouri telegrafice francese. — Un astfel de vifor a bântuit şi în Anglia. Pe ţĕrmul mării nordice a făcut pagube însĕmnate. Multe corăbii au suferit naufragiu.

Şahul Persiei în Europa. *Muzaffer-ed-din*, şahul Persiei, se pregătesce a face o lungă călĕtoriă prin Europa. Din Petersburg se telegrafézã, că Ţarul Nicolae l'a învitat la el, oferindu-i palatul de érnă, ca cuartir. Se crede, că afară de Petersburg, şahul va visita Parisul, Londra, Berlinul, Viena, ba chiar şi Budapesta.

Cununiă. D-l *Ioan Negoescu* din Târlungeni şi d-ra *Emilia G. Eremia* din Bacifalu (Săcele) se vor cununa mâne, Dumineca în 6 (18) Febr. c. în biserica S-lui Nicolae din Bacifalu. Nun: d-l Radu Brătuc. — Fiă în ceas cu noroc!

Ciuma din Egipet şi Portugalia a dispărut cu desĕvĕrşire. Statele europene, între cari Austria, Italia, Grecia şi Turcia, au suprimat tóte mĕsurile de carantină. De asemenea, direcţia română sanitară a supus consiliului de miniştri propunerea, de a se suprima carantina pentru provenienţele din Egipet şi de a fi înlocuită prin visita sanitară.

Teatrul Naţional. Pentru a doua óră s'a dat Joi séra la Teatrul Naţional

---

plăti până la mórte. Acu, tot satu e în judecată cu el. Ér s'a dus pe la Galaţi, ca sĕ mai învârtéscă şurubăriile cu judecata. Şi vouĕ v'o făcut rĕu. Nu-ţi aduci aminte, că adi-vară v'o împuşcat giuncanu, pentru-că întrase în ţarina lui. Şi ce v'a dat? Numai un galben.

— Aşa e, arde-l'ar focul de grec! Da ce voiai sĕ-mi spui, Gheorghe, când ne-am vĕdut mai de vreme. Par'că diceai, că ai audit... că ai ce să-mi spui... Ce sĕ vreau?

— Da, am audit. Jupâneasa Lina dela curte mi-o spus, că tată-tĕu s'ar fi lăudat, că o sĕ te bage şi pe tine fată în casă la grecu. E adevĕrat?

— Dĕu, nu sciu nimic, Gheorghe! Dór nu-s nebună sĕ mĕ duc. O sĕ muncesc la câmp cu mama. El n'are decât sĕ slugărésca, décă vrea. Cu deasila nu o sĕ mĕ bage. Mĕ duc atunci la fratele mamei, ştii, la moş Sandu; că şi el se plânge de grec. Şi tatei i-e frică de moş Sandu. Intr'o di, când bătuse pe mama, n'a stat trei dile ascuns în păpuşoi de frica lui moş Sandu! Il căută cu ţepoiu la arie!

— Eh, Irino, décă n'aş pleca în miliţiă, aşi sci eu ce sĕ fac. N'am mai sta noi aici, în sat; am fugi. Ne-am duce pe altă moşiă şi am munci; că aici tot n'am pĕmênt. Aşi lua şi pe săraca mamă cu noi. Ecă acu, o sĕ rĕmână şi ea singură, fără nici un ajutor; vai de capul ei, cum o sĕ trăiască!

— Aşa e Gheorghe, şi-am trăi, fără sĕ ne scie nimeni de urmă.

Mână 'n mână, amêndoi rĕmân tăcuţi, duşi pe gânduri. Aceeaşi desnădejde îi muncesce pe amêndoi: sĕ aştepte atâta până îşi vor împlini visul. Nu sciu, décă va veni cĕsul acela, gândea fiă-care. El ofta înăbuşit, de ciudă mai mult, când se gândea că ea o sĕ-şi pérdă póte capul şi o sĕ între fată în casă la curte. Ea plângea de frică, că el o s'o uite, când va vedea alte fete.

— Irino, tu se mĕ aştepţi; sĕ nu te măriţi până nu m'oiu întórce; că pe alta n'o sĕ iau.

— Eu te-oiu aştepta, Gheorghe: dér mi-e frică, că tu ai sĕ mĕ uiţi, ai sĕ vedi multe fete pe acolo, pe unde te duci, şi....

Irina îşi şterse lacrimile cu dosul mânei.

Norii se adunau din ce în ce mai deşi deasupra văii satului. Gheorghe urmăria cu ochii fără sĕ voiască zigzagurile dese de fulgere. Lumina lor înfiorătóre îi făcea rĕu. I-se parea că-i despică drept între ochi capul. Fălcile începeau a i-se încleşta; tótă firea se frământa în el tot aşa de grósnic, ca şi norii deasupra capului lui. Ţinea pe Irina încleştată de mâni şi de mijloc. Ea vĕdêndu-l aşa de întunecat, îşi lăsă încet capul pe pieptul lui, privindu-l duios în ochi. Oftatul şi bătăile inimei lui începură sĕ o înfricoşeze. La lumina fulgerelor zări pe geana lui stufósă şi négră ca nóptea o lacrimă, sclipind ca o stea. Tresări. La a doua fulgerătură, ochii lor se căutau, se întâlniră şi par'că nu se mai cunosceau.

Fulgerele dese, bubuitul tunetului din depărtare, vêntul puternic, care îndoia până la pămênt crăcile nucului, sub cari şedeau, vrăjise dragostea lor chinuită. Şi se părea un vis. Par'că sburau, fermecaţi în vĕzduh.

. . . .

Irina sări de-odată, drept în picióre.

— Ia audi!..... Mĕ strigă mama, Gheorghe. Mĕ duc... Lasă mĕ...

Ploua de a binelea şi ei nu băgase de sémă. Mama Zoiţa, în căpĕtul prispei despre grădină striga pe Irina de se audea prin toţi vecinii.

— Fugi Gheorghe!

— Ne mai vedem mâne, Irino.

— Viu sĕ te petrec.

Irina venia, fugind despre fundul grădinei; pămĕntul duduia sub picióre ei.

— Iacă-mĕ-s aici mamă. Tocmai săream pârleazu prin fundul grădinei, când m'ai strigat.

— Da ce ai stat aşa mult?

.....— Apoi tot aşteptam sĕ stea plóia.

Mama Paraschiva se gătia sĕ plece şi ea. Cerea Irinei un capĕt de sac, ca sĕ se apere de plóie.

— Mânia lui Dumnedeu, Zoiţo, dicea ea. Ér a început fă, plóia. Praf o sĕ se alégă de ce a mai rĕmas pe câmp. De o bucată de vreme încóce Dumnedeu ăsta, Dómne iartă-mĕ, par'ca urgisit satul nostru!

La lumina fulgerului, Irina privia de pe prispă pe mama Paraschiva cum se depărta de casa lor, luptându-se cu vêntul şi cu plóia.

* *
*

A doua di era Duminecă. Mai tot satul era strîns înaintea primăriei şi la crâşma de alături. Vr'o două-deci de flăcăi, cari căduse la sorţi anul trecut, trebuiau sĕ plece anul acesta. Printre ei era şi Gheorghe al Paraschivei.

La o masă dinaintea crâşmei, Gheor-

din Bucuresci „Emilia Galotti“, cu d-ra Agata *Bârsescu* și d-na Aristița *Romanescu* în rolurile principale. Succesul a fost strălucit, cum nicĭ că se putea altfel, când două artiste române atât de lăudate aveau rolurile de căpetenia.

Din causa beției. Când un vițiu, ca acel al beției, se légă de capul omului, îi întunecă și mintea și simțămintele, putênd să-l nenorocescă pe tótă viéța. Așa și cu frații Iacob din Bucuresci; ducêndu-se la cârciumă ca să se cinstéscă, uitaseră să mai numere paharele deșertate și se luară la cértă. Din una în alta Anton Iacob luà un pahar și sparse capul fratelui sĕu Ion. Bietul Ion fù transportat imediat la spitalul Filantropia, unde 'i-s'au dat primele ajutóre medicale; ér fratele criminal fù condus la poliția, ca sĕ se mai desmețéscă. Etă tristele urmărĭ ale beției: din doi frațĭ, carĭ se iubeau, unul a ajuns la spital, ér altul la poliția.

Cursul gratuit de învețămênt pentru móșe în Sibiiu se începe cu 1 Martie și durézà pănă la finea lui Iulie n. c. Instrucțiunea este în limba maghiară, germană și *română*. Participantele fără avere capĕtă locuința liberă. Informațiunĭ se pot cere la direcțiunea institutului în Sibiiu.

Pământ arabil de arendat în Dobrogea. In comuna Toxof, plasa Babadag județul Tulcea, sunt de arendat 150 hectare pământ arabil, cu preferință pentru oferit — Socotind 10—15 oi pe hectar, à 2 lei pe an pentru óie, se póte arenda cu 20—30 lei hectarul pe an. — A se adresa la Administrația „Cazetei Transilvaniei“ în Brașov.

Rĕsboiul dintre Burĭ și Englesĭ.

După-ce nicĭ a treia încercare a lui *Buller* de-a merge în liberarea Ladysmith-ului n'a reușit și a fost silit sĕ trécă érășĭ îndĕrĕt peste rîul Tugela, situația pe câmpul de rĕsboiu a întrat într'o fasă nouă. Ladysmith-ul pare a fi acum cu totul părăsit de Englesĭ. Atențiunea lor este îndreptată acum în partea apusĕnă, la granița statului Oranje și la orașul *Kimberley*, amenințat cu capitulare.

Aicĭ a alergat și comandantul suprem *Roberts* punêndu-se în fruntea trupelor. O mare luptă se aștéptă acolo. Póte, că lupta acésta se va fi și intêmplat deja. Telegraful aduce scirea, că unul din generalii englesĭ ar fi întrat deja în Kimberley. Despre acésta se telegrafézà următórele:

Londra, 16 Februarie. Lord *Roberts* anunță oficios, că generalul *French* a întrat în *Kimberley* cu artileriă, cavaleriă și infanteriă călăreță.

Scirea acésta a fost rĕspândită alaltăerĭ și în Paris.

Mai amintim, că în partea apusĕnă Burii sunt fórte bine întăriți și numĕroșĭ. Ei au concentrat acolo aprópe 40,000 de ómenĭ.

In parlamentul engles au fost alaltăerĭ nóptea desbaterĭ forte înfocate privitóre la rĕsboiŭ.

O frumósă petrecere în Făgăraș.

Țara Oltului, 5 Febr. 1900.

Sub impresiunea plăcutelor momente și suvenirĭ, cu carĭ mi-am îmbogățit sufletul în séra de 1 Februarie n. c., viu a raporta despre *petrecerea costumată împreunată cu „Bazar“*, ce a arangiat'o „Reuniunea femeilor române gr. or. din Făgăraș și jur“ în sala cea mare a hotelului „Lauritsch“ din Făgăraș.

Comitetul reuniunei, la propunerea d-nei presidente Maria Dan, a adus conclusul de-a arangia petrecerea în stilul, în care s'a arangiat. La începutul pregătirilor d-na presidentă rĕmase aprópe singură, luând tótă respunderea pe umerii proprii și apucându-se de lucru, dér din di în di entusiasmul membrelor s'a aprins și ómenii începură a privì petrecerea cu simpatiă. Cu 3 dile înainte s'a început decorarea măreței sale, care în séra de petrecere, cu splendórea sa, îmbĕta privirile. Păreții, ușile, icónele, oglindile și galeria, tóte luceau sub draperia covórelor celor mai frumóse și mai complicate, lucrate din țesĕturĭ naționale, carĭ rivalisau cu succes față de covórele exotice, persiane, turcescĭ etc. In fundul salei pe o délmă era ridicată o casă țĕrănéscă în mărime naturală, care din depărtare abia o zăreai din desimea bradilor, ce păreau acolo crescuțĭ. In drépta salei era „șatra“ bazarului, fantastic decorată și încărcată cu obiecte destinate pentru vêndare în favorul fondului. Față în față cu bazarul era un cort turcesc sprijinit în sulițe decorate cu ciucurĭ din per de cal, ér coperișul cortului îl forma o cupolă, al cărei ceriu era decorat cu stele și țesĕturĭ cu caractere turcescĭ. In acest cort fantastic se oferea publicului cafea turcéscă de către d-na președintă, într'un bogat și admirabil costum românesc. In stânga cortului turcesc era instalat cort chinezesc, unde gentila d-ra Letiția-Popa-Radu în costum chinezesc de mĕtase oferea publicului ceaiŭ cu atâta prevenire și grațiă, încât mirare, că a scăpat nedeochiată de atâtea privirĭ admirătóre. Dela bazar spre stânga era stabilit bufetul, cu mezelurĭ, vinurĭ, cognacurĭ, șampane etc., ér în mijlocul tuturor acestora se afla un distins și numĕros public, căruia i-se făcù o mare surprindere, când pe neașteptate întrà în sală *grupul țĕrănesc*: dómne și d-șóre în costum național:

„Cu furcile în brâne, cu fețele voiose
„Intind cât pot cu fusul din caere stufóse“

și cântând:

Tórce leleo, tórce, tórce
Păn' bădița se va 'ntorce,

traversând sala cu „feciorii“ curcanĭ, părechĭ de părechĭ și se aședau ca în ședĕtóre în pridvorul casei țĕrănescĭ împodobită cu țesăturĭ, mobile și vase românescĭ, și torc și cântă și glumesc, ér privitorilor le saltă inima de plăcere.

A cântat apoi solo d-șóra Maria din Săliște „Mugur mugurel“, ușor refrenat de tinerii, carĭ rîvneau după căderea fuselor. Așa Româncuțe, în așa costume și cu atâtea săgețĭ învăpăiate în ochĭ, te făceau sĕ credĭ în adevĕrul vorbelor cântate de grup:

„Cât e lumea pe sub sóre
„Nu-i ca ierna 'n ședătóre“,

căcĭ nu sciu dĕu, cine nu s'ar fi dorit a fi în locul unui „fecior“ din o așa ședĕtóre. Aplausele publicului au rĕsplătit în deajuns, atât pe representanții ședĕtórei, și pe d-șóra solistă, cât și mai ales pe d-na presidentă Maria Dan, care în așa chip norocos și-a întrupat ideea cu grupul românesc.

Alt moment înalțător ni-l'au procurat învĕțătorii din jur, 11 la numĕr, carĭ îmbrăcațĭ curcănesce au jucat „Călușerul“ și „Bătuta“ cu atâta precisiune, încât chiar străinii au rĕmas încântațĭ și în admirațiunea lor repetau des, că jocurile acestea în adevĕr sunt „cap de operă“. Și apoi tot publicul s'a înșirat la o horă — dér ce dic o horă — la *trei* hore, căcĭ cât e de mare sala „Lauritsch“, totușĭ n'a încăput hora într'un cerc, ci a trebuit sĕ se formeze trei cercurĭ. Și

Sĕ 'ntinde hora mare
Dela Tisa păn' la Mare!

A urmat apoi ordinea de dans obicĭnuită. „Romana“, ca nicĭ când la Făgăraș, s'a jucat în două colóne. Și mulțămită probelor anterióre *condusă de d-na presidentă*, s'a dansat cu o precisiune, care forte puțin a lăsat de dorit. Sperăm, că d-na presidentă și în viitor va sprijinì instruirea tinerimei în acest joc național istoric al nostru.

Și așa s'a jucat, s'a petrecut, s'a conversat și a fost o bucuria, o dragoste și o petrecere, cum rar se vede.

Ca sĕ trec peste petrecerea dela buffet, voiŭ amintì, că s'a instituit în sală și o postă umoristică de petrecere: s'au pregătit corespondențe postale, carĭ prin curierĭ se vindeau publicului cu 3—4 sĕu 5 cr., și apoi s'a început un schimb de corespondențe în public, dela amic la amic, dela cunoscut la necunoscut. Publicul punea corespondențele în cutia poștei, de unde șeful de poștă din ¼ în ¼ de óră le scotea și, censurându-le (pentru evitarea neplăcerilor) prin curierii, carĭ le și vindeau, le trimetea la adresă. Mult haz și voiă bună a produs acéstă corespondență umoristică, dér și reuniunei i-a adus un venit de vre-o 40 cor., cu tóte că după 12 óre nu se mai putea capĕta nicĭ pentru 20 cr. una.

Dintre d-nele și d-șórele, carĭ au participat amintesc, ca sĕ nu fiă prea lung, următórele: D-na presidentă Maria Dan și Eugenia Turcu, în bogate costume de România; asemenea d-na Eugenia Macs. Recean și alte d-ne și d-șóre. Ai putut apoi în dragă voiă admira costume diferite, precum: *ragusane* (D-na Mețian); *rusescĭ*; din *Sardinia* (d-șóra Darvași învĕț. în Recea); *japonez* (d-șóra Letiția Popa-Radu, ce ne-a încăldit inimile cu ceaiŭ și sufletele cu amabilitate); *„drotoș“*, drăguțul „drotoș“ cu ochii negri, carĭ sclipeau din nóptea bogatului per negru, ce se revĕrsa printre rechisitele de tinichea, ce-i atêrnau pe după grumazul de mărgean; drotoșul (domnișóra Chiorniță) și acum îmĭ jócă înaintea ochilor, ca fata Morgana, în opincuțe și pălăria négră, lăsată pe spate. *Săliștene* (d-nele Clouța, Peia, d-șórele Grama din Rîușor ș. a.) *Secelene* (d-na Eugenia Păcală din Galațĭ ș. a.) *Albanese*, costume de fantasiă, alegorice, ca d. es. ierna: d-șóra Damaschin Popa-Radu din Cârtișóra; Bârgăoan: d-ra Elena St. Pop și, ca se isprăvesc, mai amintesc pe d-șóra Mariți Turcu, care într'un gingaș costum de albumelă (Edelweis) fermeca publicul cu grațiile vioiciunei și afabilităței până la încântare.

Nu cutez a osteni paciința cetitoriului înșirând cu numele familiile, carĭ au participat, amintesc numai, că elita societății, elita militară și funcționară a Făgărașului și aprópe întregului comitat, fără deosebire de naționalitate, a participat și toțĭ, toțĭ până la unul au remas încântațĭ de órele petrecute. Noi Românii am rĕmas, pe lângă încântare, cu mângăere și mândriă față de streinĭ, și cu admirațiune față de d-na presidentă Maria Dan, care atât de admirabil a sciut sĕ afirme reputațiunea reuniunei de femei în fruntea căreia se află. Dela acéstă petrecere reuniunea, care dispune deja de un fond de aprópe vre-o 12,000, s'a ales cu un *venit curat de 320 cor.* Un asemenea venit nu sciu se se fi pomenit în Făgăraș, dovadă, că ideia arangiărei unei petrecerĭ în acest stil a fost forte fericită.

---

ghe sta posomorît. Din când în când sorbia, de dușcă, câte-un pahar de pelin. Irina sfiiciósă și desnădejduită, stă în picióre lângă umĕrul lui. E gătită ca de horă. Abia îndrăsnesce sĕ-i spună câte-o vorbă și sĕ-i atingă umĕrul.

Mama Paraschiva, uscată de durere, venia îngrabă de acasă, plângênd.

— Ți-am adus, dragul mamei Gheorghe, traista cu mâncare. Francii-s legațĭ în colțul basmalei celei roșii. Îs aicĭ în traistă. Ia și pune-i în sîn, sĕ nu-i prăpădescĭ.

— Da tu, Irino! Ai venit și tu!

Irina se înroșì.

— Apoi..... am venit și eu, mamă Paraschivo...

Décă Gheorghe plécă, am venit și eu sĕ privesc!

Paraschiva îi privì pe amêndoi cu o duioșiă de mamă.

— De! Irino, vedĭ și tu ce pĕcate! De acu când l'om mai vedea!... Sciu eu?!

Lacrĕmile se înșirau pe obrajii Irinei tot așa de marĭ și de lucitóre ca bóbele de hurmuz, ce ea purta împrejurul gâtului. Gheorghe nu-șĭ lua ochii de pe masă; devenia din ce în ce mai întunecat.

— Ei lasă! dicea el. Ce mai plângețĭ de geaba. Am sĕ mai viu eu pe acasă sĕ vĕ vĕd.

Gheorghe și Irina rĕmân un moment singurĭ.

— Sĕraca mamă! ofta el. Rĕmâne singură, fără nicĭ un ajutor pe lume. O pute ea sĕ dovedéscă tóte nevoile; că-i cam bolnavă și bĕtrână. Am cerut scutire acu doi anĭ, când murise tata, dér nu mi-a dat. Ci-că s'a schimbat legea. Mai dați-i și voi mână de ajutor; n'o lăsațĭ sĕ móră pe drumurĭ, că vĕ voiu rĕsplătì și eu și cel de sus.

Irina plângea într'una de-albinelea. Gheorghe o luà de mână și o aședà pe laviță, lângă el.

Același tablou vedeai aprópe în tóte părțile de prin prejurul primăriei și dinaintea crâșmei. Grupurĭ, grupurĭ de ómenĭ, femei, babe, moșnegĭ și copii se adunau și fiă-care cu ai lor se sfătuiau și se plângeau.

Se făcù de-odată un fel de sgomot general. Toțĭ își îndreptau privirile în spre drumul din fața crâșmei. Un grup de vr'o dece țĕranĭ, cei mai cu vadă din sat, veniau vorbind. In mijlocul lor, moș Șerban Vulpe vorbia tare, făcênd cu mâna rotogóle în aer. În urma lor, se ținea și moș Trifu, stîlpu satului. Îmbrăcat în cămașă și ițarĭ albĭ, cu barba și pletele albe ca ninsórea reșchirate pe umerĭ, cu cârje de alun, singurul lui tovarĕș de 50 de anĭ, de când îi murise baba, pășea încet, încet spre crâșmă. Tot satul îl privia cu un fel de evlaviă. Copiii îi mai diceau și moș Crăciun.

Moș Trifu, cădù acum în copilăriă, mormăia de obiceiu încet și singur: Bată-i pustia de dorobanțĭ! Ér au venit sĕ ne iea flăcăii! Bunătate de voinicĭ!

Cei dece țĕranĭ, cu moș Șerban în frunte se opresc în fața crâșmei. Dădură cu ochii de Gheorghe, care ținea pe Irina încleștată de mânĭ.

— Ia privesce, Sandule, dise moș Șerban; uite Irina, nepótă-ta. Ce mare și frumósă s'a făcut!

E mâhnită pisemne și ea, că plécă Gheorghe.

— Apoi se drăgostesc ei mai de mult, Șerbane, da capchìu cela de tată-sĕu n'a vrut sĕ i-o dea. De când s'a băgat vizitiu la curte, a căpchiat și mai tare. Le bate hojma și pe dênsa sĕraca fată și pe mă-sa, pe soră-mea. Da o sĕ-și găséscă el odată beleaua cu mine!

— Ei, sciu eu! dicea moș Șerban, de ce Vasile s'a băgat la curte. Grecu vrea sĕ bage zizanie între noi; da n'o sĕ-i priescă!

Tótă lumea, adunată acolo, s'a mai înviosat, când a zărit pe moș Șerban. Dela mic păn' la mare s'au adunat rótă împrejurul lui, ca sĕ-l asculte vorbind.

În vremurĭ grele, la nevoi și la nĕcasurĭ, moș Șerban le vorbia drept și iscusit. El, scia tóte. Timp de dece anĭ, cât a bătut el drumul Galațului, veduse și audise multe. Era singurul din satul lui, care mai ținea piept lui cuconu Ieni, fost arêndaș al moșiei, acum proprietar. La judecata, ce satul întreg avea cu cuconul Ieni, el vorbise de mai multe-orĭ ca un avocat. Tot tribunalul, dela președinte până la cel din urmă scriitor îl cunoscea ca pe un cal breaz. De multe-orĭ, țĕranii se făliau, dicênd de el: Ehe! décă nu era Șerban cu noi, de mult grecu ar fi pus stăpânire pe tot satul.

Irina, rĕdimată de umĕrul lui Gheorghe stă nemișcată. Cu ochii țintă la moș Șerban și cu mintea deschisă, ca sĕ-l înțelégă și ea ce vorbesce. În mintea ei, moș Șerban lua proporții marĭ de tot. Uitase chinul ei, când moș Șerban vorbia îmbărbătând mulțimea adunată în jurul lui.

...—Că... așa e, flăcăi! dicea moș Șerban. Voi trebue sĕ vĕ ducețĭ acolo la datoria vóstră. Și noi am fost. Că așa e scris pisemne. Că décă pe lume sunt lifte spurcate, Turcĭ și Tătarĭ, care vor sĕ ne omóre și sĕ ne ia pământul și femeile, apoi trebue sĕ ne luptăm cu ei pe viéță și pe mórte. Sĕ fițĭ cumințĭ pe acolo pe unde vĕ ducețĭ și sĕ vĕ întórcețĭ sănĕtoșĭ, așa

De sine se înțelege, că un resultat ca acesta moral și material se póte obținea numai pe lângă muncă, pricepere și devotament; d-na presidentă Maria Dan a prestat totul din abundanță. Alăturĭ cu d-sa a lucrat d-na *Lucreția Micu*, care și cu acéstă ocasiune a dovedit, că se scie entusiasma pentru cause nobile și frumóse, storcênd recunoscința nóstră.

Unul dintre cei de față.

Corespondența „Gaz. Transilvaniei".

Blașiŭ, 12 Februarie n. 1900.

Ședința festivă dela Trei-Sfinți. Gimnasiul din Blașiŭ, precum sciut este, are de patronĭ pe Sf. Vasile, Grigorie și Ioan. In amintirea acestor trei sfințĭ, tinerimea studiósă dela gimnasiul de aicĭ, din an în an arangiéză în diua acestor trei Sfințĭ (11 Februarie n.) o ședință festivă. In anul acesta încă s'a ținut în sala de gimnastică într'un deosebit mod solemn. La ședință a luat parte I. P. S. Sa Metropolitul, profesorii dela gimnasiu și dela alte institute, studenții dela tóte institutele și un mare și ales public.

Programa a fost următórea: 1) Marș, de E. Capua, esec. de orch. gimn.; 2) Viéța și activitatea Sf. Grigoriu Nazianzenul, de Oct. Popa, stud. cl. VIII; 3) Capela de Kreutzer, esecutată de corul stud. gimn.; 4) Sentinela, de Olănescu, decl. de E. Rus, stud. cl. VIII; 5) A walesi bardok de I. Arany, decl. de M. Moldovan, stud. cl. VIII; 6) Uvertură de Iac. Mureșianu, esec. de orch. gimn.; 7) Ad Augustum Caesarem, de Horațiu, decl. de E. Chindriș, stud. cl VIII; 8) Recunóscerea lui Odysseu, din Odyssea XXIII, decl. de E. Florea, stud. cl. VIII; 9) „Kraniche des Ibycus" de Schiller, decl. de I. Călian; 10) In streinătate, de Grandea, esec. de corul tinerimei gimn.; 11) Marș festiv de Iac. Mureșianu, esec de orch. gimnas.

Din programa acésta fiă-care punct a fost esecutat cu multă precisiune și desteritate. A escelat studentul Oct. Popa cu disertația sa, care a dovedit mult zel și studiu cu acéstă ocasiune. — Stud. E. Rus asemenea a dovedit, că e acasă în arta declamatorică, pe cum și stud. M. Moldovan, Oct. Florea și I. Călian. Nu mai puțin succese au fost și cântările esecutate cu multă dibăciă atât de către orchestră, cât și de către corul tinerimei gimnasiale. — Publicul s'a depărtat cu cele mai plăcute impresiunĭ, lăudând atât pe studenții cu rolurĭ, cât și pe profesorii lor.

*

Balul studenților. Corpurile profesoralĭ dela școlele medii din loc încă de pe la anul 1861 și-a însușit datina salutară de-a arangia în fiă-care an în diua de Trei Sfințĭ un bal filantropic, cu menirea de-a ajuta din venitele lui pe studenții miserĭ în cas de bólă. Balurile aceste cunoscute sub numele de „balul studenților" tot-déuna au fost bine cercetate și pe depliu reușite, așa că deja au devenit proverbiale în Blașiŭ și în jurul Blașiului. Din venitul lor adĭ toțĭ studenții se împărtășesc de medicină gratuită în cas de bólă.

Conform acestei datine, corpurile profesoralĭ dela școlele medii din loc și în anul acesta a arangiat în séra de 11 Februarie n. bal filantropic în sala dela otelul „Univers" în favorul fondului pentru ajutorarea studenților sĕracĭ în cas de bólă.

Balul a succes pe deplin, aducênd un venit total de 340 coróne. Sala întrégă a fost ticsită de public mare și ales atât din loc, cât și din jur. Cadrilele și Romanele le-au jucat în 2 colóne marĭ cam 120 persóne.

Dintre dómne notez în fuga condeiului pe următórele: Aurelia n. Solomon, directóra Internatului Vancean de fetițe, Arszlányi, Ana Sântion, Carolina Horșa (Bia), Cornelia Deac, Cornelia Maior, Lațiu (Crăciunel), Livia Domșa, Lucreția Viciu, Luisa Banfi, Maria Micu, Matilda Nistor, Moga (Sibiiu), Netti Vancea, Rosa Solomon, Valeria Uilăcan, Virginia Precup, Tămășan (Șomcuta mare) etc. etc.

Ér dintre domnișóre amintesc pe următórele: Alexandrina Ardelean, Aron, Aurelia Rus, Betti Murĕșan (Hășdate), Blanca Mégay (Alba-Iulia), Cornelia Moldovan (Cergău), Elena Sântion, Eugenia Deac, Leontina Bran, Leontina Horșa (Bia), Leotina Lucaciu, Leontina Măcelariu, Livia Stanciu, Lucreția Bunea, Maria Arszlányi, Maria Coltor, Maria Ivan, Maria Tămășan, Netti Vancea, Olimpia Pop, Olimpia Sasșebeși, Otilia Morariu, Rosa Căpușan, Rosa Țintariu, Silvia Sabo, surorile Bodocan, surorile Lațiŭ (Crăciunel), surorile Maior (Hususĕu), surorile Moga, surorile Oros, Susana Câmpean, Valeria Uilăcan, Victoria Barițiu, Zenobia Trif, etc. etc. — O mulțime de trandafirĭ și în mijlocul lor escela o mândră liliă, ca o zînă în fantasiă.

Petrecerea a durat până în zori la 4 óre. — Una însĕ nu pricepem; și anume, de ce s'a alergat după musica dela Mediaș, când nicĭ aceea nu e mai bună decât cea din Blașiu, căcĭ sĕ nu credem, că tot ce e strĕin e și mai scump, e și mai bun tot-odată. De astă-dată musica, deși din Mediaș, a lăsat mult de dorit!

Rap.

Darurĭ pentru biserică.

Hurez, Febr. 1900.

On. Redacțiune! Deși S-ta Scriptură dice, ce face stânga sĕ nu scie drépta, totușĭ îmĭ permit a aduce la cunoscința publicului nostru unele fapte de caritate creștină, carĭ pot servi de îndemn și altora.

Anume credincioșii mai jos amintițĭ au făcut pentru biserica gr. o. din Hurez unele darurĭ prețióse, pentru carĭ merită tótă stima și recunoscința. In special 1) Eva Iosif Cipu și Maria Ioan Sasu au dăruit un prapor în valóre de 20 cor., 2) Niculae Mușa cu soția sa Maria au dăruit o tócă de metal în valóre de 80 cor., 3) Ioan David Burlea și soția sa Maria au dăruit o cădelniță de bronz cu 18 coróne, 4) Ioan I. Sasu cu soția sa Maria au dăruit un rênd de vestminte negre de catifea cu 68 cor.

Al cincelea între dăruitorĭ este Ioan Drugociu și cu soția sa Maria din comuna nóstră Hurez. Fiind de mult simțită lipsa unui clopot mare pe lângă cele două, ce le avem, aceștĭ bravĭ credincioșĭ din îndemnul inimei lor evlaviose s'au decis a acoperi acéstă lipsă și din averea lor câștigată cu muncă dréptă și cinstită au procurat pe séma bisericei nóstre un clopot nou lucrat după sistema cea mai nouă în preț de 700 coróne. Acest clopot s'a predat spre folosința publică în Iunie 1899, când s'a sfințit conform ritului bisericei nóstre prin M. O. D. Protopresbiter Iuliu Dan și parochul local Iosif Drugociu în presența tuturor credincioșilor din parochiă. Cu acea ocasiune protopresbiterul tractual, după finirea ritualelor, a rostit o vorbire pĕtrundĕtóre către poporul present, de pe a căruia față se putea ceti bucuria, ce o simte, vĕdêndu-șĭ biserica împodobită cu un astfel de odor.

Marinimoșii dăruitorĭ au făcut tot atuncĭ și parastas pentru rĕposații membri ai familiei, împărțind credincioșilor milă.

Tuturor acestor marinimoșĭ donatorĭ le esprimăm pe acéstă cale căldurósele mulțămirĭ pentru jertfele făcute la altarul Domnului, implorându-le dela Dumnedeu viéță îndelungată, sănĕtate și binecuvêntare. Servéscă nobilele lor fapte de pildă viuă și altora!

Hurezeanul.

Convocare.

Comitetul central al Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român, pe basa statutelor aprobate de guvern, în ședința din 7 Decemvre 1899 Nr. 1033 a luat mĕsurĭ pentru înființarea unui *despărțĕmênt nou cu sediul în Oradea-mare,* care despărțĕmênt, după arondare nouă are sĕ se estindă asupra cercurilor administrative: Central, Aleșd, Margita, Salard, Székelyhid, B. Ujfalu, Cherestes, Cefa, Salonta și deocamdată Tinca si Beliu.

Pentru conducerea constituirei și efectuirea organisărei despărțĕmêntului contemplat cu sediul în Oradea-mare, am primit mandat dela comitetul central ca delegat al aceluia.

In urmarea acestui mandat, *în scopul organisărei despărțĕmêntului contemplat, convoc adunarea constituantă în Oradea-mare pe Lunĭ în 26 Faur st. n. a. c. la 3 óre după prândi, în Hotelul „Arborele verde" sala mică,* la care adunare constituantă sunt învitațĭ a participa și a-șĭ da concursul la organisarea despărțĕmêntului toțĭ aceia, din cercurile sus numite, carĭ se interesézá de înaintarea în cultură a poporului român și de literatura română.

După adunare séra va urma concertul tinerimei.

Oradea-mare, 11 Faur 1900.

Nicolau Zigre
delegatul comitetului central

Literatura.

A eșit de sub tipar ***Al doilea capitol din contabilitatea duplă,*** de *I. C. Panțu.* Acéstă nouă broșură conține: *afacerile de credit cambial și afacerile de bancă.*

La creditul cambial s'a întrodus o afacere de patru lunĭ, trecută în registrele principale și auxiliare după metodul usitat la noi, precum și după metodul numit frances, întocmai așa, după cum se întrebuințéză în practică, arătându-se încheerile lunare și încheerea anuală.

La afacerile de bancă, după o împărțélă sistematică a afacerilor, s'a esplicat scontul de cambii și reescontul, afacerĭ cu monete, avansurĭ pe efecte publice (lombard); împrumuturĭ pe alte gagiurĭ (marfă etc.) și depunerile spre fructificare. Esplicările s'au făcut la singuratice casurĭ și apoi s'au combinat la micĭ afaceri, carĭ durézá trei și șése lunĭ, arătându-se încheerea într'un Maestru tabelar și la urmă arătându-se trecerile, așa după cum se întêmplă în practică, în registre principale și auxiliare.

Prețul este 2 coróne + 10 banĭ porto. De vêndare în Brașov: la Tipografia „A. Mureșianu" și la Librăria N. Ciurcu. In Sibiiu: la Librăria archidiecesană. — Atragem atențiunea publicului nostru, îndeosebĭ a celor ce se ocupă cu afacerĭ comerciale, precum și a membrilor din direcțiunile băncilor nóstre și a funcționarilor acestora, asupra acestei lucrărĭ de neapĕrată trebuință.

*

A apărut: ***„Extras din tarifele de postă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900".*** Fiind tarifele anteriore în multe privințe esențial schimbate în urma întroducerii valutei de coróne, extrasul acesta e de cel mai mare folos pentru birourĭ și privațĭ. Se póte procura dela librária archidiecesană în Sibiiu, cu prețul de 20 fil.

*

Suspin și zimbire. Sub titul acesta a apărut în editura tipografiei d-lui Todoran din Gherla o carte de poesii și prosă, scrisă de d-l *Antoniu Pop.* Se póte procura și dela tip. „A. Mureșianu". Prețul 40 cr. (cu posta 43.)

---

cum plecațĭ acu. Noi, vom rĕmâné sĕ ne luptăm cu nevoile pe aicĭ. Și mare-i Dumnedeu! dreptatea e cu noi. Nădĕjduim sĕ ne vedem scăpațĭ la liman. Écă tu, Gheorghe, scii sĕracul tată-tĕu era om bun și de trébă, da cela (arată mânios cu mâna în spre curtea boeréscă) l'a băgat în pământ. Din bucata de pământ, pe care o avețĭ alăturĭ de a mea, scii, lângă rediŭ, nu i-a mai rămas decât doi coțĭ pentru grópă. Sĕ dicem, că tu plecĭ la óste; ai sĕ ai ce mânca acolo, da sĕraca măta, rĕmâne pe drumurĭ la vreme de bĕtrânețe.

— Așa e! tot satul e martor, rĕspund mai multe glasurĭ din mulțime.

Irina rĕmâne uimită de tot ce aude din gura lui moș Șerban. Sufletul 'i se înécă; și o bucuriă neînțelésă parcă-i frământă inima, când moș Șerban dicea:

— Sĕ nu vĕ prăpădițĭ pe acolo flăcăi! Sĕ venițĭ îndată-ce vĕ vețĭ libera, sĕ ne dațĭ mână de ajutor. Noi suntem bĕtrânĭ de acu; cine scie, póte mulțĭ din noi vom murì, dér câțĭ vom rĕmâné, vom lupta cu Dumnedeu înainte. Că pentru noi luptăm. Ce-om câștiga, va fi al nostru.

Toțĭ sorțașii înseninațĭ ca de o prevestire dumnedeéscă, ridică fețele spre cer într'o aprobare generală:

„Sĕ dea Dumnedeu, moș Șerbane, sĕ traescĭ și sĕ luptăm cu toții!"

Infiorată ca de frigurĭ, ținênd încleștat pe Gheorghe de braț, Irina privesce cu gróză în spre curtea boerescă.

Notarul, în pragul primăriei, face apelul sorțașilor. Doi călărașĭ potrivesc șeile cailor și pun foile de drum în îndoitura bonetului. Sunt gata de plecare. Imbrățișerĭ, șópte, strigăte, bocete... Mama Paraschiva, ținênd pe Gheorghe de pulpana sumanului, îl bocesce ca pe mort. Moș Trifu mai la o parte, aședat pe un buștean, îșĭ face cruce mormăind încet: Bunătate de voinicĭ!

Irina desnădĕjduită de plecarea lui Gheorghe, plânge înăbușit. Cu tóte acestea, în învălmășala și bocetele despărțeniei, fața ei se însĕnineză din când în când.

— Ce frumos a grăit moș Șerban, gândea. Convoiul celor două-decĭ de sorțașĭ ese pe pórta țarinei. Tot satul dela mic până la mare, se ținea după el. Sorțașii, mai veselĭ, se țineau de gât cu fetele, cântând doine și chiuind de rĕsunau văile. Cei mai slabĭ de ânger plângeau cu mamele și nevestele lor.

Gheorge, ținênd încleștate de mânĭ pe Irina și pe mama Paraschiva, pășia tăcut, se dădea tot pe lângă moș Șerban, ca sĕ-l mai asculte ce spune.

Moș Trifu, dădù și el sĕ se țină de convoiu, dér piciórele nu-l mai ajutau. Abia ajunse păn' la pórta satului și convoiul era departe. Rezimat de pórtă, se uita lung pe drumul convoiului, mormăind mereu: Bunătate de voinicĭ!

(„Noua Revistă Română".)

(Va urma).

Burii în Africa de médă-di.

(Urmare).

De lunĭ de dile se pregatiseră Burii pentru rĕscóla de liberare; fie-care îșĭ cumpĕrase patrónele de lipsă pe carĭ le țineau ascunse sub jețul de dinainte al căruței lor; bărbații erau dedațĭ a cruța praful de pușcă și a nimeri ținta cu fiescecare glonte. Odată un strĕin, care era óspele unui Bur, se duse cu acesta la vênat. Óspele îșĭ umplu tașca cu patróne, pe când Burul luà cu sine numai trei patróne, dicênd către óspele sĕu, care privea uimit la el: „Trei Antilope voiesc sĕ pușc; n'am lipsă de mai multe glónțe!".

Cartierul general al rĕscólei, era satul Heidelberg, care se se află pe drumul dela Pretoria spre Natal. Aicĭ *Pieter Joubert,* comandantul general — care după constituțiă se alege de toțĭ burgherii pe dece anĭ și sub care „stau comandanții (colonelii) și așa numiții „feldkornețĭ" (căpitanii cercurilor și companiilor) — conducea óstea de 4000 de Burĭ. Planul sĕu era fórte simplu: tóte garnisónele englese din orașe aveau sĕ fiă încunjurate, drumurile aveau sĕ fiă închise, ca acele garnisóne sĕ nu pótă primi ajutóre, care sĕ le libereze; și de óre-ce numai din Natal se putea aștepta inimicul — pentru că granița de sud era acoperită prin statul neutral Oranje — puterea centrală a óstei Burilor înaintă spre Natal. Dispositiunea în colonia Cap (care dela 1854 avea propriul ei guvern și parlament) era de așa, încât Englesii n'au cutezat sĕ ia nicĭ o mĕsură militară, ca nu cumva sĕ ațîțe la rĕscólă pe Burii din țéra Cap, între carĭ era fierbere mare. In Natal, unde administrau Englesii aprópe absolut și care era declarat de coloniă a corónei, ei aveau mânĭ mai libere.

Când o parte a regimentului engles 94, ce staționa în Lydenburg, după porunca primită, a voit sĕ mérgă conform ordinului primit la Pretoria, spre a întări garnisóna englesă de acolo, a fost atacată, la 20 Decemvre 1880, la trecerea peste

Productiunĭ și petrecerĭ.

Tinerii meseriașĭ românĭ din Brașov (Scheiŭ) vor arangia Duminecă, în 6 (18) Febr. în sala dela Redută, o nouă petrecere poporală, al cărei venit va fi destinat în favorul fondului pentru înființarea și susținerea unui cor la biserica sf. Treimĭ de pe Tocile. Producțiunea, pentru al cărei bun succes tinerimea își dă tótă silința, va consta din corurĭ, dirigiate de d-l Dr. Sterie Stinghe, o declamațiune, un dialog și la urmă representarea următórelor două piese teatrale: „O daraveră periculósă“, farsă în 1 act, localisată de I. Em. Bobancu. Va fi representată prin d-nii: V. Moldovan, D. Bucă, d-ra E. Râșnovean și d-l G. Stinghe. — Apoi se va representa comedia în 1 act de Alexandri: „Creditorii“ prin d-l: N. Purcărea, d-ra Elena Pufu, d-nii: N. Ardeleanu, N. Scurtu, Al. Benigal, I. Prunache, V. Ogea, N. Voina, D. Gârnețĭ, G. Iliescu. După producțiune urméză dans. Intrarea: de persónă 60 cr., pentru studențĭ 40 cr.

*

Inteligența română din Țințarĭ are onóre a invita la producțiunea musicală-teatrală împreunată cu dans, ce se va arangia Duminecă, în 13 (25) Februarie 1900, în localitățile școlei comunale din loc. Inceputul la 7 óre séra. Prețul intrărei: Locul I 50 cr. Loc II 30 cr. Venitul curat e destinat pentru fondul corului bisericei. Suprasolvirĭ și oferte marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor chita pe cale publică. NB. Onoratul public este rugat a se provedé cu viptualele de lipsă.

Program: 1. Stâncuța, cor mixt, de G. Musicescu; 2. Declamațiune; 3. Nevasta care iubesce, cor mixt, de G. Musicescu; 4. Ḑis'a badea, cor mixt, de G. Musicescu; 5. Teatru: „Pétra din casă“, comediă într'un act, de V. Alexandri predată de tinerime. 6. Pe pământul Turcului, poesiă de Coșbuc.

*

Corul tinerimei române din Rotbav va da o producțiune declamatorică musicală împreunată cu dans sub dirigența d-lui învĕț. G. Fulea, Sâmbătă, în 12 (24) Februarie 1900 în sala Hotelului mare de acolo. Începutul la $7^1/_2$ óre sára. Întrarea: Locul I 80 banĭ, Locul II 60 banĭ. Venitul curat e destinat pentru fondul corului. Ofertele marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor chita pe cale publică. Programul producțiunei e fórte variat.

*

In Ghimeș-Făget se va arangia un bal Sâmbătă în 24 Febr. n. 1900. Venitul e destinat în folosul școlei române gr. cat. de-acolo. Intrarea: de persónă 2 cor., de familiă 3 cor. Arangierĭ: Ioan Iustin Urzica, Emanuil M. Comanescu și Nicolae Bărbat.

Pescăria din România.

Gazeta comercială din Constantinopol scrie, că România este cea mai bogată țéră în peștĭ din tótă Europa de mijloc. Delta Dunării cu terenurile ei de inundații, formézä un basin fórte favorabil pentru întinderea pescuitului.

Veniturile de pe urma pescuitului, au fost în bugetul din 97—98, de 1,228,798 fr. și pentru anul 98—99, au fost de 1,199,483; cheltuelile au fost un pătrar de milion de lei. România produce aprópe 100 milióne klg. de peşte pe an.

Veniturile Statului provin din arendile séu esploatările pescăriilor din Dobrogea, canalurile dela Dunăre și Prut, din domeniile Brăilei și din lacul Brateș și Balta Albă. Mai sunt și alte lacurĭ și fluvii de o întindere de peste 100,000 hectare, al căror venit se socotesce la un milion lei.

Pescăriile statului din Tulcea au avut producții din ce în ce mai marĭ. In anii 95—96, 7,600,000 klg., în anii 96—97, $10^1/_2$ milióne klg. In anul 97—98, 11,2 milióne klg. Venitul total al Statului este cam de $2^1/_2$ milióne lei. Cei mai însemnați peștĭ sunt cega și morunul, din care se exportéză o mare cantitate în Rusia și Germania.

Piețele principale sunt la Galați, Tulcea, Brăila, Bucurescĭ și Craiova. De obiceiŭ peștele e fórte ieftin. Țerile, carĭ importéză mai mult sunt Austro Ungaria și Germania. Peștii vii se trimet până la Viena. Se speră sĕ se trimită peștii vii până la Ratisbona. Firmele din Berlin, Stetin și Chemnitz, comandă mai ales peștĭ din România.

Traiul la curtea din Viena.

M. S. Impĕratul Austriei, Rege al Ungariei, Boemiei etc. se instaléză în Capitala Sa Viena pe la sfîrșitul lui Decembre, cel mai târdiu în Ianuarie. Palatul, în care locuesce, numit Hofburg, e un edificiu imens, situat în centrul orașului, și care în părțile lui construite în secolul XVI și XVII, sémĕnă cu o mănăstire. Apartamentele imperiale sunt fórte simple și absolut conform cu gustul Suveranului. Situate pe curtea internă a Burgului, se compun numai dintr'o cameră cu salä de băi, un cabinet de lucru și câte-va micĭ salóne.

Impĕratul, când primesce membrii familiei sale, stă mai bucuros în aceste sălĭ micĭ, care au un caracter personal și intim. Camera de culcare, luminată numai de-o ferésträ, e monacală: mobilată cu strictul necesar, e de abia confortabilă. Cabinetul de lucru e domeniul tăcerei și al reculegerei: aicĭ un sgomot de afară nu pĕtrunde acolo, căcĭ e înăbușit de perdele și covóre dese. Podóba-i cea mai frumósă e o capodoperă artistică: portretul M. S. Impĕrătesei, facut d. Winterhalter.

Un ordin perfect domnesce în acest cabinet de lucru: hărtiile, puțin numĕróse, sunt clasate cu metodă pe biurou, și fotoliile aliniate cât se póte de bine de-alungul zidurilor. Regularitatea și corecțiunea sunt unele din trăsurile caracteristice ale Suveranului Austro-Ungariei.

Impĕratul nu dórme mai mult de 7 óre; se scólă de obiceiŭ între 4 și jum. și 5 óre de diminéță. Cum șĭ a îmbrăcat uniforma, trece în cabinetul de lucru. Pe un colț al biuroului sĕu i-se aduce atuncĭ ceai și pâne; apoi începe cetirea raporturilor, ce i-s'au supus și diarelor naționale și streine. Cetesce tot, studiază tot, și nu iscălesce nimic, fără a șĭ da sémă bine de ce e vorba. Memoria sa e estra-ordinară și a pus adesea în încurcătură pe miniștri sĕi.

Pe la două-spre-dece lucrul e înterupt pentru prândul, ce se servesce chiar în biurou, pe o masă aparte. Prândul acesta consistă mai tot-déuna din două felurĭ de bucate și o patiseriă. Ca băutură bere de Pilsen.

Apoi împĕratul reîncepe lucrul. Séra între 5 și 6 óre, se servesce în sofrageriă cina, la care sunt invitațĭ unu orĭ doi archiducĭ, séu câte-va persóne dela curte. E primul moment de odihnă al Suveranului. Pe la 9 óre el se retrage în apartamentele sale.

In dilele de audiențe generale, primesce timp de trei patru ore în șir, într'un salon vecin de biroul sĕu.

Dintr'o di așa de ocupată rĕmâne puțină vreme pentru plimbare. Impĕratul părăsesce rar Burgul. Intre 11 și 12 óre ese une-orĭ în trăsură pentru puțin timp. Rare orĭ însĕ merge până la Prater, șoséua Vienei.

Visitele pe la spitale, pe la esposițiunĭ și mai ales diua marelui steeple-chase al armatei, la care Majestatea Sa asistă tot déuna, sunt ocasiunĭ esceptionale de a'l zări. Dér momentele, când poporul se póte în adevĕr apropia de el, sunt solemnitățile în plin aer, ca revistele militare și procesiunile. In primă-vară are loc marea revistă a armatei pe câmpia Schmelz, în mijlocul unei mulțimĭ imense.

Ceremoniele cultului catolic au la Viena o strălucire deosebită, căcĭ Impĕratul e fórte credincios. Astfel e procesiunea din diua Invierei. Dintre tóte mai demnă de vĕdut e ceremonia spălatului picióreIor, care se îndeplinesce de secole după un rit neschimbat, Joia mare, în *Reduten Saal* din Burg. Doi-spre-dece bĕtrânĭ, îmbrăcațĭ în haine simple negre, cu un fel de pelerină albă, sunt introdușĭ dela 8 óre diminéța. în superba sală cu pereți și colóne de marmură.

După ce iau loc pe estradă, dinaintea unei mese servite, Curtea întră cu solemnitate. Doi-spre-dece tinerĭ nobilĭ în costum spaniol primesc farfuriile dela lachei, le presintă împĕratului, care le pune însușĭ dinaintea óspeților sĕi, ér archiducii ridică masa. Odată prândul terminat, oficerii casei imperiale scot ghiata pin piciorul drept al fiă-cărui bĕtrân și împĕratul, îngenunchiă, spală succesiv piciórele góle, asistat de doĭ preoțĭ, din care unul tórnă apa deasupra unui lighean de aur.

In afară de aceste solemnitățĭ caracteristice și tradiționale, împĕratul Austriei dă puține sĕrbarĭ. Cele două balurĭ ale Curții sunt așteptate cu nerăbdare și puținĭ privilegiațĭ iau parte la ele. Impĕratul nu se duce la serbările particulare, afară de balul orașului Viena. Cum vine vremea bună, el se instăléză la Schoenbrunn, lângă Viena, unde e parc minunat in stil frances. Uneorĭ se retrage în castelul Lainz, împresurat de pădurĭ, unde se bucura de o liniște deplină. („Const“)

P O V E Ț E.

Pielea aspră devine móle și fină, décă în fiăcare seră înainte de culcare, séu diminéța înainte de spălat se unge cu uleiu de măsline de cel mai curat. Cu deosebire se recomandă acest mijloc când sunt iernĭ grele, séu primăvara când suflă vênturile recĭ.

*

Cum sĕ îngrijim dinții? Dinții întregĭ și sănĕtoșĭ contribue mult la frumsețĕ și, ca sĕ-i avem, trebue sĕ-i și scim îngriji. Diminéța cel dintâiu lucru să fie spălatul gurei cu apă căldicică și dinții frecați cu o periă móle și cu puțină pastă séu pulvere de dințĭ. Spirt curat și apă de Colonia încă se póte folosi mai des, décă gura are un miros neplăcut. După fiecare mâncare trebue spălată érăși gura și se curăți dinții, dér fără pastă séu praf.

MULTE ȘI DE TÓTE.

Pânea cea mai tare din lume.

De curênd s'a aflat în cripta unui Faraon din Egipet, mort la 2500 înainte de Christos, o pâne. Acésta forméză curiositatea cea mai mare în museul din Berlin. Pânea este de colóre brunetă și miedul ei este găurit. In pâne sa află și bóbe de cucuruz și grâu, carĭ s'au conservat aprópe neschimbat.

*

Cât e de mare suita Țarului?

Suita Țarului rusesc constă din 173 persóne, între carĭ 73 sunt generalĭ și 76 adjutanțĭ. Afară de aceștia la suită mai aparțin 15 membri de ai familiei domnitóte, 17 principĭ rudenii cu familia Țarului, 16 conțĭ, 9 baronĭ și 111 nobilĭ. Dintre aceștia 128 sunt Muscalĭ, 30 Germanĭ, 6 Finlandesĭ, 2 Românĭ, 2 Grecĭ, 1 Polon.

Bronkhorstspruit (spruit = rîu) de o cétă de Burĭ și în timp de o jumĕtate óră, aprópe nimicită. Așa de bine au țintit Burii, încât Englesii avură 86 morțĭ, 83 rănițĭ, ér ceilalțĭ au fost siliți a se preda. Burii n'avuseră decât un mort și cincĭ rănițĭ. După ce mai târdiu sosiră Englesilor din India ca întărire 4500 ómenĭ și o baterie din sânta Elena, generalul George Colley, care cunoscea starea strîmtorată, în care se aflau garnisónele englese asediate, a încercat a năvăli în Transvaal prin trecătórea dela Laings-Neck spre nord dela Newcastle, a fost însĕ respins în 28 Ianuarie 1881 cu o pierdere de 194 ómenĭ. Burii comandațĭ de Joubert însușĭ, au pierdut numai 43 ómenĭ. După acésta Burii sub generalul Nicolas Smit au încunjurat pe Englesĭ și le-au tăiat calea spre Newcastle, o încercare nouă a lui Colley de așĭ face drum spre rîul Ingogo s'a sfîrșit c'un desastru al lui. Burii, carĭ țințeau la sigur, nu numai că au împușcat o mulțime din oficerii sĕi, ci aprópe pe toțĭ artileriștii, tunurile și lafetele englese erau cu totul acoperite de glonțele Burilor; a servi un tun era pentru Englesĭ mórtea sigură.

Acum Colley luă o hotărîre fórte cutezată. Cu fórte marĭ greutățĭ conduse el în nóptea de 26 Februarie 1881, după o urcare ce a durat opt óre, pe o parte a soldaților sĕi, la olaltă 650 ómenĭ cu mai multe tunurĭ, pe muntele *Majuba*, care se înalță cu 2000 metri peste mare, adecă este aprópe așa de înalt ca Pilatus; acest munte era cu 700 metri mai înalt. decât posiția taberei Burilor dela Laings Neck, care se afla cam 1330 m. peste suprafața mării.

Generalul engles spera a puté bombarda de aicĭ tabăra Burilor silindu-i ca, séu sĕ părăsésca trecătórea, séu sĕ fiă constrinșĭ a face un asalt asupra trupelor de pe munte, pentru-care nu erau deprinșĭ, de-óre-ce tactica luptei se basa mai mult pe defensivă (apĕrare).

S'a întêmplat însĕ ceea-ce nu s'aștepta și s'a întâmplat cu o iuțélă uimitóre. Abia vĕdură Burii cu ochii lor agerĭ, pe Englesĭ cu tunicele roșii pe vêrful muntelui Majuba, cu o suprafață lată, abia cădura cele dintâi granate englezescĭ în tabera lor, și comandantul general Joubert (era pe la órele 6 diminéța) a și dat ordin generalului Smit, eroului dela Ingogo, de a lua muntele cu orĭ-ce preț. Soldații burĭ își diceau înși-și, că nu le rĕmâne alta. Unul o dicea celuilalt. Indată se anunțară 150—200 de voluntarĭ carĭ conduși de generalul Smit, de comandantul Fereira, de asistenții corneșĭ Stephanus, Roos Malan și Trichard, se urcară din trei părțĭ pe muntele Majuba și ajunseră în vêrf pe la 11 óre înainte de amiadĭ.

Hainele cenușii ale Burilor abia se deosebiau de stâncile cenușii, de carĭ era acoperit vêrful muntelui. De după fie-care stâncă sunau împușcăturile, carĭ aprópe nicĭ-odată nu-șĭ greșeau ținta, pe când recruții englesĭ, de carĭ se aflau mulțĭ în céta lui Colley „lucrătorĭ de fabrică“, carĭ au fost îmbrăcațĭ în uniformă roșie“, împușcau fără de plan și în vênt. Incunjurațĭ de tóte părțile și culcațĭ la pămênt de glónțe, rĕmânênd fără conducĕtor, care a cădut și el în focul grozav, Englesii în cele din urmă o luară la fugă, ei fugeau mâncând pămêntul de vale, ér mulțĭ greșind cărarea strîmtă, se rostogoliră în jos în prăpăstiĭ. Vre-o 90 de Englesĭ își aflară mórtea, 133 au fost rănițĭ, 57 prinșĭ. Intre toțĭ aceștia se aflau 4 oficerĭ morțĭ, 8 rănițĭ și 6 prinșĭ.

Pe câmpul de bătaiă învingĕtorii își desvĕliră capetele și cântară un psalm de mulțămire Atotputernicului. Se întórseră apoi în tăcere în tabĕra lor, și-și pregătiră cina. Nu s'audia nicĭ un chiot, nicĭ un strigăt, nicĭ o ciocnire de pahare; der îi vedeai îngrijiți, ca sĕ aline durerile inimicilor rănițĭ. Cu acéstă faptă de milă creștinéscă s'a încoronat victoria dela 26 Februarie în tabĕra Burilor.

Victoria dela Majuba aduse însĕ bravului popor și libertatea. Anglia a cunoscut puterea rĕsboinică și curagiul Burilor și nimenĭ nu mai putea nega, că fapta incorporării a fost în adevĕr o brutală violentă față c'un popor, a căruia sentimente adevĕrate se dădură acum pe față înaintea lumei. In urma mijlocirei președintelui Brund al republicei Oranje, se încheiă un armistițiu și va servi întotdéuna spre onórea lordului Gladstone și lordului Kimberley, că au avut curagiul de a stărui pentru curmarea luptelor, fără considerare la acele vocĭ din parlament, carĭ pretindeau înoirea rĕsboiului transportându-se nouă și multă armată în Africa și restabilirea onórei de arme. Ei avură curagiul a-șĭ dice, că cel mult mai tare póte face liniștit un pas, care pe cel mai slab l'ar desonora și că a pune capĕt vĕrsărei de sânge acuma era nu numai drept, dér și lucru cuminte; continuându-se rĕsboiul era de temut, că poporațiunea olandesă din țéra Cap, se va rescula.

(Va urma.)

Călendarul săptĕmânei.

FEBRUARIE. are 29 ḍile. FAUR.

Ḍilele	Călend. Iul. v.	Călend. Gregor.
Dum.	6 Păr. Vucol	18 Sex. Simeon
Luni	7 Sf. Part. și Luca	19 Susana
Marți	8 S. Teod. și Strat.	20 Eleuter
Merc.	9 Sf. Mar. Nicefor.	21 Eleonora
Joi.	10 Sf. M. Haralamb	22 Serb. Petru
Viner	11 S. Ieromon Vlasiu	23 Serenus
Sâm.	12 Sf. P. Melet. arch.	24 Romana

Bursa de mărfurĭ din Budapesta

din 14 Febr. n. 1900.

Semințe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Grâu Bănățenesc	80	8.—	8.25
Grâu dela Tisa	80	8.	8.10
Grâu de Pesta	80	7.95	8.10
Grâu de Alba-regala	80	7.90	8.05
Grâu de Bácska	80	—.—	—.—
Grâu ung. de nord	80	— —	-.—
Grâu românesc	80	—.—	—.—

Semințe vechĭ orĭ nouă	Soiu	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Secară		70—72	6.30	6.40
Orz	nutreț	60—62	6.15	6.25
Orz	de vinars	62.64	5.65	5.70
Orz	de bere	64.66	5.65	5.70
Ovĕs		39.41	5.45	5.55
Cucuruz	bănăț.	75	.—	.—
Cucuruz	altă soiu	73	.—	.—
Cucuruz	„		.—	.—
Sirișcă	„	-	5.30	5.80

Prețul per 100 chilograme

Producte	Soiu	Cursul dela	până
Sem. de trif.	Luțernă ungar	36.—	44.—
—	transilvană	—.—	—
—	bănățénă	—.—	.—
„	roșiă	58 —	64 —
Oleu de rap.	rafinat dupl.	—.—	—.
Oleu de in		—.—	—
Uns. de porc	dela Pesta	51 —	51 50
	dela țeră	—.—	—.—
Slănină	svêntată	43 —	44.—
„	afumată	44.—	45 —
Sĕu		— —	—
Prune	din Bosnia în buți	15 50	16.
„	din Serbia în sacĭ	14.—	14.25
Lictar	slavon nou	18 —	18.50
„	bănățenesc	18	18.50
Nucĭ	din Ungaria		
Gogoșĭ	ungurescĭ		
„	sêrbescĭ		
Miere	brută	—.—	—.
	galbină strecurată	—.-	— -
Ceară	de Rosenau	—.—	—.—
Spirt	brut	—.—	—.
„	Drojdiuța de spirt	— —	—.—

Tergul de rimătorĭ din Steinbruch.

Starea rîmătorilor a fost la 13 Februarie de 16,896 capete, la 14 Feb. au întrat 1857 capete și au eșit 804 capete rĕmânênd la 15 Febr. un numĕr de 17 948 capete.

Se noteză marfa ungurescă: vechea grea dela 92—96 fil. marfă ungurescă tinĕră grea dela 100—102 fil. de mijloc dela 100—101 fil. ușoră dela 99—100 fil. — **Sêrbéscă**: grea 94—97 fil., de mijloc 94—96 fil. ușóră: 94-96 fil. kilogramul.

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 12 Februarie 1900.

Mĕsura séu greutatea	Calitatea.	Valuta austr. Kor.	fil.
1 H. L.	Grâul cel mai frumos	12	—
„	Grâu mijlociu . .	11	60
„	Grâu mai slab . .	11	20
„	Grâu mestecat . .	9	40
„	Sĕcară frumósă . .	7	20
„	Sĕcară mijlociă . .	6	80
„	Orz frumos . . .	6	80
„	Orz mijlociu . . .	6	40
„	Ovĕs frumos . . .	4	60
„	Ovĕs mijlociu . .	4	20
„	Cucuruz	7	60
„	Mălaiu	8	20
„	Mazăre	13	40
„	Linte	18	40
„	Fasole	9	40
„	Sĕmênța de in . .	22	—
„	Sĕmênța de cânepă	8	40
„	Cartofi . . .	1	90
„	Măzăriche . .	—	—
1 kilă	Carne de vită . . .	—	88
„	Carne de porc . . .	—	88
„	Carne de berbece .	—	—
100 kil.	Sĕu de vită próspĕt	50	—
„	Sĕu de vită topit	72	—

Bursa de Bucurescĭ.

din 14 Febr. n. 1900.

Valori	Dobânda	Scad. cup.	Cu banĭ gata.
Renta amortisabilă	5%	Apr.-Oct.	95 3/4
„ „ (Impr. 1892 . . .	5%	Ian.—Iul.	95 3/4
„ „ din 1893	5%	„ „	95 3/4
„ „ 1894 int. 6 mil.	5%	Apr.-Oct.	— —
„ „ (Impr. de 32. 1/2 mil.	4%	Ian.-Iulie	83 1/4
„ „ (Impr. de 50 mil.	4%	„ „	84 1/2
„ „ (Imp. de 274 m. 1890	4%	„ „	85 1/2
„ „ (Imp. de 45 m. 1891	4%	„ „	85. 1/2
„ „ (Im. de 120 iul. 1894	4%	„ „	85 1/.
„ „ (Im. de 90 mil. 1896	4%	„ „	86 1/2
Oblig. de Stat (Conv. rurale).	6%	Mai-Nov.	86. 1/2
Oblig. Casei Pensiunilor fr. 300	10	„ „	99. 1/2
Oblig. comunei Bucurescĭ 1883	5%	Ian.—Iul.	-.-
„ „ „ din 1884	5%	Mai-Nov.	—.-
„ „ „ din 1888	5%	Iun.-Dec.	—.—
„ „ „ din 1890	5%	Mai-Nov.	— —
Scrisurĭ fonciare rurale . . .	5%	Ian.-Iulie	93 7/8
„ „ „ „	4%	„ „	79. 3/4
„ „ urbane Bucurescĭ	5%	„ „	86 3/4
„ „ „ Iașĭ . .	5%	„ „	83 1/2
Oblig. Soc. de basalt artificial	6%	„ „	— —
	V. N.		
Banca Rom. ult div. fr. 12.81	500	150 v.	
Banca Nation. ult. div. 86.—	500	intr. v.	2550
Banca agricolă	500	150 v.	300 —
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	într. v.	267.—
Naționala de asig. ult. div. 43 lei	200	„ „	442 —
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	„ „	—.
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 15 l.	250	„ „	-.—
Soc. Rom. de Hârtie ult. —	100	„ „	—.—
„Patria“ Soc. de asig. ult d. 4 lei	100	„ „	—.—
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. 0	200	„ „	-.—
„ „ „ „ 2 em. u. d. 0	100	„ „	—.
Soc. de fur. militare u. d. 60 lei	[illegible]	„ „	-'—
„Bistrița“ soc. p. f. hârtii 30 %	[illegible]	„ „	-'—
Societ. p. const. de Tramways	[illegible]	„ „	-'—
20 francĭ aur			—'—

SCOMPTURĬ:

Banca naț. a Rom	9%	Paris	3 1/2
Avansurĭ pe efecte	10%	Petersburg . .	5 1/2
Casa de Depunerĭ	12%	Berlin	5 1/2
Londra . . .	4%	Belgia	4%
Viena	4 1/2	Elveția	5%

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

„COMOARA“

Asociațiune de consum în SASCA MONTANA.

Incheierea Compturilor

pre I. an de gestiune, dela 18 Septembrie 1898—31 Decembrie 1899.

CONVOCARE.

Domnii membri ai „COMOAREI“, Asociațiune de Consum în Sasca-montană sunt prin acésta convocațĭ în sensul § 25 din statutele Asociațiunii la

I-a Adunare generală ordinară,

care se va ținea în Sasca-montană la **5 Martie 1900 st. n. la 9 óre a. m.** în localul D-lui Anton Kokesch.

Obiectele:

1. Raportul directiunei despre activitatea Asociațiunei și despre resultatul gestiunei anului I și notificarea membrilor eșițĭ și intrațĭ în decursul anului.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decisiunea compturilor anuale și darea absolutoriului.
4. Decisiunea asupra împărțirei profitului curat și darea onorarelor.
5. Alegerea unui membru în direcțiune.
6. Alegerea comitetului de supraveghere (§ 48 din statute).
7. Modificarea Statutelor.
8. Propunerile direcțiunei pentru cumpĕrarea casei Nr. 187 precum și eventuale propunerĭ făcute în sensul § lui 38 lit. i) din statute.
9. Esmiterea celor 2 membri pentru verificarea procesului verbal.

Domnii membri se fac atențĭ la § 29 alin. 3 din statute.

Dat din ședința consiliului comun ținută la 28 Ianuarie 1900.

Direcțiunea.

Contul Bilanțului

Active. / **Pasive.**

Active		Corone	fil	Pasive	Corone	fil.
Cassa în numerar . . .		247	02	Capital soc. de 155 Quote à 60 Corone . . 9300.—	7811	—
Inventariul marfei . . .		14617	96	Fond de reservă din tacsa de înscriere și interese	110	22
Spese de fondare	232.—			Creditorĭ	9896	06
după amortisare de 20% . . .	46.40	185	60	Profit curat	993	52
Mobiliar	1180.08					
după amortisare de 10% . . .	118.—	1062	08			
Debitorĭ		2698	14			
		18810	80		18810	80

Contul Profitului și al Perderilor

Eșite. / **Intrate.**

Eșite		Corone	fl.	Intrate	Corone	fl.
Chirie		396	—	Venit din vinderea marfei de Corone: 36828.30	5464	62
Dare de stat		52	—			
Dare comunală . . .		21	14			
Interese de întârḍiere .		4	20			
Dare de licenție . . .		15	—			
Salariu		2729	74			
Asigurațiune		22	64			
Spese		1048	84			
Porturĭ		17	14			
Amortisarea din spese de fondare	46.40					
din mobiliar . .	118.—	164	40			
Profit curat		993	52			
		5464	62		5464	62

Sasca-montană, la 31 Decembrie 1899.

Direcțiunea:

Dr. M. Gropsian m. p., *Glig. Petru* m. p.,
G. Petru m. p., *Dr. A. Lichtfuss* m. p., *C. Manescu* m. p.,
J. Bolanescu m. p., *St. Danețiu* m. p., *J. Duma* m. p. comptabil.

Bilanțul present precum și contul profitului și perderilor esaminându-le le-am aflat esacte și cărțile purtate în regulă bună.

Sasca-montană, la 28 Ianuarie 1900.

Comitetul de supraveghere:

Nicolae Jeremia m. p., *Alecsandru Băiaș* m. p., *Nicolae Nicola* m. p.,
Ilie Paulescu m. p.

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Februarie 1900.

Renta ung. de aur 4%	98.55
Renta de corone ung. 4%	94.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	100.75
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	99.90
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	99.40
Bonurĭ rural. ungare 4%	93.60
Bonurĭ rurale croate-slavone	94.—
Impr. ung. cu premii	162.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	141.25
Renta de argint austr.	99.85
Renta de hârtie austr.	99.85
Renta de aur austr.	99.15
Losurĭ din 1860.	137.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară	126.60
Acții de-ale Băncei ung. de credit	187.40
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	236 70
Napoleondorĭ	19 26
Mărcĭ imperiale germane	118.15
London vista	242.45
Paris vista	96.27
Rente de corone austr. 4%	99.55
Note italiene	89.75

Cursul pieței Brașov.

Din 17 Februarie 1900.

Bancnota rom.	Cump. 18.84	Vend.	18.90
Argint român.	Cump. 18.20	Vend.	18.30
Napoleond'orĭ.	Cump. 19 20	Vend.	19.28
Galbenĭ	Cump. 11 30	Vend.	11.40
Ruble Rusescĭ	Cump. 2. 7	Vend.	—.—
Mărcĭ germane	Cump. 1 17	Vend.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 2 34	Vend.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	202.—	Vend	203.—

Dela Tipografia „AURORA" A. Todoran

din Gherla — Szamosujvár,

se pot procura următórele cărțĭ:

Cuvêntărĭ pe Duminecĭ. Tom. I. de renumitul orator — în Domnul adormitul — Iustin Popfiu, 48 predicĭ pe 38 Duminecĭ 2.20

Cuvêntărĭ bisericescĭ (acomodate pentru orĭ-ce timp) de I. Papiu Tom. I. Ediția II. 1.20

Cuvêntări bisericescĭ (pe Duminecĭ) de Ioan Papiu. Tom. III. 1.20

Cuvêntărĭ bisericescĭ la tóte sërb. de peste an de I. Papiu 1.50

Cuvêntărĭ funebrale și iertăciunĭ pentru diferite casurĭ de mórte, întocmite de I. Papiu 1.50

Cuvêntărĭ funebrale și iertăciunĭ. Din autorĭ renumițĭ, prelucrate de Tit Budu, vicar . . . . 1.—

Catechese pentru pruncii școlarĭ de Tit Budu, vicar . . . . —.40

Cuvinte de aur séu învĕțăturĭ înțelepte date de un părinte fiiului seu, din operele lui J. H. Campe, trad. de I. Sonea —.80

Dumnedeésca liturgie a celui dintru sfințiĭ părintelui nostru Ioan Chrisostom, de Ioan Boroș . . . . —.25

Manual catechetic pentru primii anĭ școl. de Basiliu Rațiu . . . . —.40

Predice pentru Dumin. de peste an, compuse și elucrate după Catechismul Deharbe de Vas. Christe. Tom. II. dela Dumin. XI. după Rosalii până la Dumin. Vameșului . . . . —.80

Predice pe tóte Duminecile și sërbăt. de peste an, de Dr. Em. Elefterescu 1.50

Rugăciunea D-lui, Tatăl nostru, esplicată pe scurt de I. Boroș . . . . —.10

Tipicul preotesc din cărțile rituale, prelucrat de Tit Budu, vicar . . . . —.50

Istoria icónei Pr. C. Verg. Maria dela Nicula . . . . — 10

Amintirĭ din Grecia de Teodor Bulc profesor gimn. . . . . —.60

Bocete, adecă cântărĭ la morțĭ, adunate de I. Pop Reteganul . . . . . . —.40

Nu më uita, Colecțiune de versurĭ funebrale, urmate de iertăciunĭ, epitafe ș. a. —.25

Omul și lumea, cântărĭ funebrale de Aron Boca Velcherianul . . . . . —.08

Albina și lenesul de Aron Boca Velcherianul . . . . —.10

Buchetul. Culegere de cântece, culese de I. P. Reteganul, broșat . . . —.25

Barb Cobzarul. Novelă orig. de Emilia Lung . . . . —.10

Bunica și nepotelul. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé de G. Simu . . . . —.06

Cântul în școla poporală De Iuliu Pop, învĕț. Năseud, Praxă. Teorie. Cânturĭ —.30

Cartea plugarilor séu povestirĭ economice despre grădinărit, economia câmpului, crescerea vitelor și celelalte ramurĭ ale economiei de I. Georgescu . . . . —.25

Cartea ilustrată pentru copiiĭ și copile. Cu 18 ilustrațiunĭ, de G. Simu . . —.25

Codrean, Craiul codrului, de George Simu . . . . , ... —.06

Cânt rĕța. Novelă de Dem. Dan —.15

Carmen Sylva, Prelegere publică ținută prin V. Nicoră, prof. gimn. — Cu portr. M. Sale Reginei Romaniei. . . . . —.10

Chiuiturĭ de car. strigă feciorii în joc, de P. Reteganul . . . . —.28

125 Chiuiturĭ de ca Ĭ strigă feciorii în joc . . . . —.12

Cu vêrful penei Scrierĭ satirico-humoristice de Anton. Popp. I. Monológe. II. Humor și satiră. O broșură fórte petrecĕtóre —.40

Din povestile lui Esop de Aron Boca Velcherianul . . . . —.08

Dialogul Țiganului cu S. Petru în pórta raiului, de Aron Boca Velcherianul —.25

Douĕ turturele de aur. Poveste de Laur. Ciorbea . . . . —.12

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Rusu . . . , ... —.30

Dile negre. Versurĭ de Petrea dela Clușiŭ — cu o prefață de G. Simu. . —.15

Economia pentru școlele poporale, de T. Roșiu. Ed. II . . . . : . . . —.15

Felicitărĭ în poesii și prosă la Anul-Nou, diua nascerei și diua numelui cătră tată, mamă, moș, unchiu, mĕtușe, nănașĭ, tutorĭ, preoțĭ, învĕțătorĭ și binefăcĕtorĭ, precum și alocuțiunĭ și vorbirĭ cu diferite ocasiunĭ școlastice, de George Simu . —.20

Filoxera omenimei. Câte-va cuvinte despre vinars, de A. Boca Velcher. —.08

Geografia și Istoria în școla poporală. Manual compus conform planului de lecțiunĭ a d-lui V. Vetri pentru cl. IV., V., VI., de T. Petrișor, învĕțător . . —.40

Gruia lui Novac . . . . —.10

Horia lui Pintea Vitézul . . . —.10

Impĕrăția țiganilor pe vêrful unui plop de A. Boca Velcherianul . . . . —.08

Indreptar pentru ortografia română. Regule esplicate și prelucrate pe basa proiectului de ortografiă al Academiei —.12

Ifigenia în Tauria. Tragediă în 5 acte. După Euripide, tradusă în versurĭ de Petru Dulf . . . . —.30

Lira Bihorului. Balade poporale de Antoniu Popp . . . . —.20

Lira Sionului séu cântarea sërbătorilor. — poesii religióse-morale, lucrate după Sf. Scriptură, de A. Boca Velcherianul. Cu o precuvêntare de G. Simu . . . . . —.25

Merinde dela școlă séu învĕțăturĭ pentru popor, culese din diarul unui școlar, de Dr. Georgiu Popa . . . . —.60

Miseriile sociale Novelă de P. C. Z. Rovinar . . . . —.15

Musa Someșană. Poesii poporale române din jurul Năsĕudului. Adunate și aranjate de Iuliu Bugnariu. Partea I. Balade —.25

N-rii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de I. Tanco . . . . —.20

Nopțĭ de iarnă. Novele pentru popor de G. Simu . . . . —.60

Opsagurĭ. Cât cioplite cât pilite și la lume împărțite, de I. P. Reteganul —.40

Păcălitul. Monolog comic de Antoniu Pop. Prețul . . . . —.04

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu —.60

Povestea Pascului séu credința deșertă poporală. De Ar. Boca Velcherianul —.08

Părintele Nicolae. Schițe din viéța preoților, de G. Simu . . . . — 30

Pietatea poporului român séu cântărĭ evlavióse pentru cei-ce merg la mănăstire, la locurĭ sfinte și în procesiunĭ. Compusă de doi preoțĭ gr. cat. Murĕșenĭ din dieo. gr. cat. a Oradei-marĭ . . . . . . —.10

Păcală și Tândală. Poveste de G. Cătană . . . . —.10

Prietenul săténului român. Sfaturĭ în formă de dialog pentru elevĭ și adulțĭ, compus de I. P. Reteganul . . . . . —.30

Proba de foc. Comediă într'un act de A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea-Bogdan . . . . —.15

Prin mórte la victoria. Comediă într'un act de A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea-Bogdan . . . . —.10

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educ. după Ernest Legouvé . . . —.06

Poveștile Bănatului. de George Cătană, învĕțător. Tom. I, II, III á 25 cr., tóte 3 tomurile . . . . —.65

Regulĭ și sfaturĭ bune pentru pruncii școlarĭ, de Ar. Boca Velcherianul . —.10

Românul în sat și la óste, apreciat din cântecile lui poporale de Ioan Pop Reteganul . . . . —.15

Riseto și zîmbete de Tit. V. Gheaja —.30

Schițe din Italia de Teodor Bulcu, profesor gimn. . . . . 1.—

Sĕ audim! Toaste pentru tot felul de pers. și ocas., de Tit. V. Gheaja . —.20

Suspine și zimbete de Ant. Pop —.40

Trandafir și viorele. Poesii poporale de I. P. Reteganul. Edițiunea a III. . —.30

Țiganul la mănăstire. Poveste în versurĭ de Ar. Boca Velcherianul . . —.08

Țiganul în Rain. Poveste în versurĭ de Ar. Boca Velcherianul . . . . . . —.08

Țiganul și Magnatul séu vraja și farmecele poporale, de A. B. Velcher. —.08

Ultimul sichastru. Tradițiune de George Simu . . . . —.06

Versurĭ de dor, adunate din poeții românĭ de A. . . . . —.25

Indreptar teoretic și practic pentru învĕțămêntul intuitiv, de V. Gr. Borgovan. Edițiа III. 1.20

Omul. Noțiunĭ din Anatomie și fisiologie și regulĭ igienice pentru conservarea sănĕtățiĭ și a corpului omenesc, de George Cătană . . . . —.25

Orar General pentru școla română cu 6 clase și cu un singur învĕțător, de Georgiu Magyar . . . . —.40

Cărți de rugăciunĭ:

Icóna sufletului. Carte de rugăciunĭ și cântărĭ bisericeștĭ, frumos ilustrată. Prelucrată și edată cu permisiunea măritului ordinariat diecesan gr. cat. de Gherla prin Vasiliu Pătcașiu, preot gr. cat. în Hotoan. Edit. V., coresă și amplificată. — Legată simplu . . . . — 50

legată în pânză . . . . . —.80

„ „ piele 1.60

„ „ catifea . . . . 2.50—3.80

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciunĭ și cântărĭ bisericescĭ, fórte frumos ilustrată. — Prețul unui esemplar legat simplu . . . . —.50

legat cu pânză . . . . . . —.80

„ „ piele și aurit . . . 1.60

„ „ legătură de lux 2.50—3.80

Micul mărgăritar sufletesc. Carte bogată de rugăciunĭ și cântărĭ bisericeștĭ. fórte frumos ilustrată pentru pruncii școlarĭ de ambe sexele. — Prețul unui esemplar legat . . . . —.22

Cărticică de rugăciunĭ și cântărĭ pentru pruncii școlarĭ de ambe sexele. Cu mai multe icóne frumóse. Prețul unui esemplar legat . . . . —.10

Visul Prea Sfintei Vergure Maria, urmat de mai multe rugăciunĭ frumóse. Prețul unui esemplar legat și espedat franco este . . . . —.12

Epistolia D-lui nostru Isus Christos. Prețul unui esem. legat și spedat franco —.12

Din „Literatura poporală".

Nr. 1. **Moș Toma Bădiceanu,** vestitu-caraghios al economilor de vite (Mocanillor) din Săcele, de Dometiu Dogariu. Prețul . . . . —.06

Nr. 2. **Vlad Hoțul** dela Săcele, de Dometiu Dogariu. Prețul . . . . . . —.06

Nr. 3. **Insurătórea Sórelui** (basm) de Dometiu Dogariu. Prețul . . . . . —.06

Nr. 4. **Fiul bucătăresei împĕratului** (basm) de Dometiu Dogariu . . . —.06

Nr. 5. **Vacărelul** (basm) de Dometiu Dogariu . . . . —.06

Nr. 6. **Diana,** dîna munților și **Fata de împĕrat** cu mânile tăiate (2 basmurĭ), de Dometiu Dogariu. Prețul . . . . —.06

Nr. 7 **Cincĭ dialogurĭ** întocmite pentru eleviĭ școlei popor. menite ca producțiunĭ la esamene și alte festivitățĭ școl., de Dometiu Dogariu . . . . —.10

ărțĭ de școlă

aprobate și recunoscute ca cele mai bune și mai metodiceștĭ, de Vasile Petri.

Nou Abecedar românesc. Edițiun. XII., emendată și aprobată de înaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică prin emisul seu nr. 16.006 din 1889. Prețul unui esemplar legat. . . . . . —.25

Legendar séu carte de cetire pentru școlele poporale. Partea I-a: pentru al 3-lea și al 4-lea an de școlă. Edițiunea X., emendată și aprobată de înaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică prin emisul seu nr. 11.295 din 1889. Un esemplar legat . . . . —.50

Biblioteca teatrală a „Aurorii".

Nr. 1. **Calea dréptă e cea mai bună.** Comediă într'un act de A. Kotzebue, localisată de Corn. Darabant . . . —.10

Nr. 2. **Paza Maicii sfinte.** Dramă în 4 acte, localisată de Ant. Popp . . —.12

Nr. 3. **Otrava de hârciogĭ.** Comediă într'un act, de Ant. Popp . . . . —.08

Nr. 4. **Pedepsirea vanitățiĭ.** Dramă într'un act, trad. din limba francesă de At. Bologa . . . . —.10

Nr. 5. **Discreția fără voia.** Comediă într'un act, de A. Kotzebue, trad. de Corn. Darabant . . . . —.12

Nr. 6. **Crescătorul.** Comediă într'un act de A. Kotzebue. Localisată de C. Darabant . . . . —.12

Călindarul „Aurorei" pe an. 1900. Prețul unui esemplar . . . . —.30

prin postă franco . . . . —.35

6 esemplare spedate franco . . . 1.60

„Călindarul Plugarului" pe an. 1900. Prețul unui esemplar . . . . . —.25

spedat prin postă . . . . —.30

Tot de aicĭ se pot procura tot soiul de cărțĭ școlastice și altele, apărute orĭ și unde.

Recuisite de scris pentru școlă și cancelarie. — Tot soiul de tipăriturĭ oficióse.

Catalóge și computurĭ se trimit gratis și franco orĭ și cuĭ.

Tóte cărțile de mai sus se pot procura direct și dela Tipografia A. Mureșianu din Brașov.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.